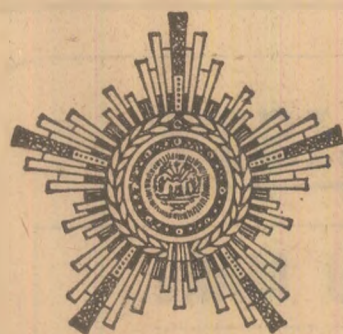

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Scînteia

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Anul L Nr. 11815

Simbătă 16 august 1980

6 PAGINI — 30 BANI

ANII NOULUI DESTIN AL ROMÂNIEI SOCIALISTE

JUDEȚUL SATU MARE: Prin muncă înfrățită — înnoiri fără precedent pe străbunele ținuturi sătmărene
JUDEȚUL VÎLCEA: Înfăptuiri pentru care ar fi fost nevoie de cîteva secole
JUDEȚUL VRANCEA: Pe plaiurile de legendă ale Mioriței — o pagină vie din epopeea de astăzi a țării

PAGINA A II-A

UNITĂȚILE ECONOMICE DIN ORAȘUL DOROHOI

Oamenii muncii din industria orașului Dorohoi raportează îndeplinirea sarcinilor de plan ale actualului cincinal la producția globală și marfă. Cele mai bune rezultate le-au dobândit colectivele întreprinderii de sticlărie și porțelan, exploatarea minieră, întreprinderii de producție industrială și prestări de servicii, fabricii de brînzetură. Pînă la sfîrșitul anului, industria orașului va livra suplimentar importante cantități de sticlărie menaj și obiecte din porțelan, nisip cuarțos, covăre, materiale de construcții și altele. (Silvestru Aleneni).

ÎNTEPRINDEREA DE ARMĂTURI INDUSTRIALE DIN ZALĂU

Colectivul întreprinderii de armături industriale din Zalău împlinind marea sărbătoare de la 23 August cu succese deosebite în muncă: muncitorii, tehnicienii și inginerii de aici raportează îndeplinirea planului la producția industrială pe întregul cincinal. S-au creat

astfel posibilități ca, pînă la sfîrșitul anului, să se obțină o producție suplimentară în valoare de cel puțin 600 milioane lei. (Ioan Mureșan).

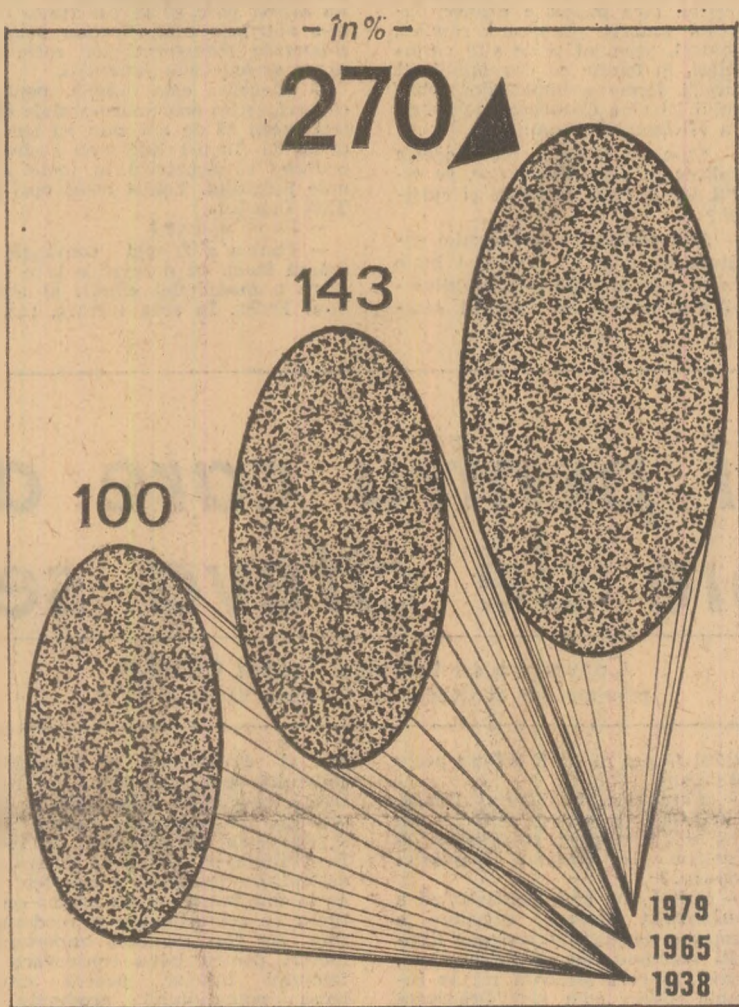
20 DE ÎNTEPRINDERI DIN JUDEȚUL TIMIȘ

O nouă unitate industrială timișoreană — întreprinderea de piele și mînuși — raportează îndeplinirea sarcinilor de plan ce i-au revenit în actualul cincinal. Pînă la sfîrșitul anului, oamenii muncii de aici vor realiza o producție suplimentară în valoare de 137 milioane lei și o depășire a planului la export cu 10 milioane lei.

Numărul întreprinderilor industriale din județul Timiș care au îndeplinit planul cincinal la producția industrială a ajuns la 20. Acestea vor livra suplimentar economiei naționale, pînă la sfîrșitul anului, motoare electrice, utilaje tehnologice, memorii și componente electronice pentru tehnica de calcul, mașini agricole, țesături, confecții, tricotate, materiale de construcții și alte produse industriale și bunuri de consum în valoare de peste 5,5 miliarde lei. (Cezar Ioana).

Din luminoasa carte a împlinirilor noastre

AGRICULTURA în plin proces de modernizare și dezvoltare intensivă

Drumul deschis de partid prin organizarea pe baze socialiste a agriculturii — ca singura cale pen-tru rezolvarea justă a problemei agrare în România, pentru creșterea producției agricole și ridicarea nivelului de trai al populației — este o realitate. Perioada care a trecut de la încheierea acestui proces revoluționar și, cu deosebire, anii de

- Producția medie anuală de cereale boabe a crescut de la 8,2 milioane tone în perioada 1951-1953 la 10,9 milioane tone în 1961-1963, ajungînd la 19,2 milioane tone în 1976-1979;
- Suprafața arabilă ce revine pe un tractor fizic a scăzut de la 2 493 hectare în 1938 la 70 hectare în 1979;
- Cantitatea de îngrășăminte chimice pe un hectar de teren arabil, vîl și livezi a crescut de la 0,6 kg în 1950 la 116,4 kg în anul 1979;
- În 1979, suprafața amenajată pentru irigații a ajuns la 2 253 mil hectare, față de 15,4 mil hectare în 1938, fiind de aproape 10 ori mai mare decît în anul 1965;
- Efectivele de animale au fost la începutul anului 1980, comparativ cu începutul anului 1966, mai mari cu 1 378 000 la bovine, 5 334 000 la porcine și 2 262 000 la ovine și caprine.

IDEALUL PERFECTIONĂRII

Într-o epocă în care ritmul schimbării ascultă de toate momentele timpului, el se transformă în progres atunci cînd între evenimente revoluționare ale științei, tehnologiei și vieții sociale au loc procese care continuă ale perfecționării. Un moment revoluționar în știință sau în tehnologie este fructificat numai prin valorificarea lui. Obținînd noi elemente ale cunoașterii, dezvoltînd noi tehnologii, această fructificare este posibilă cînd este însoțită de perfecționarea tuturor celor care participă la viața industrială și economică, la viața științifică și culturală.

Perfecționarea revine omului și societății. Nu putem spune că o împlinim în natură sub forma pe care o trăim noi. Evoluția speciilor biologice constituie o perfecționare, dar ea se desfășoară pe perioade de timp extrem de lungi, fără acțiune conștientă. Perfecționarea noastră este o operă de fiecare zi, are alt ritm, se desfășoară în mod conștient. Idealul perfecționării se bazează pe voința omului de a progresa, el însuși și societatea.

Omul contemporan se perfecționează prin știință și cunoștințe tehnologice, prin experiența umanismului socialist, prin însușirea și aplicarea principiilor morale ale vieții, prin aducerea la produsele muncii sale și ale construcțiilor sale să satisfacă și cerințele estetice ale spiritului uman.

Socialismul în România a creat condițiile unei continue perfecționări prin pregătirea profesională și spirituală a tuturor cetățenilor țării, printr-un învățămînt de masă, printr-un sistem de reciclare a cunoștințelor care se adresează tuturor oamenilor muncii, fiecare om avînd posibilitatea să atingă cele mai înalte culmi ale științei și culturii. Nu poate fi altfel cînd știința a devenit factor determinant al progresului, cînd Partidul Comu-

științific și umanist, generatoare de valori materiale și spirituale. Perfecționarea de zi cu zi are loc nu numai prin învățare, ci și prin activitatea noastră cu utilajele revoluționare științifice și tehnice contemporane, cu ideile și concepțiile moderne ale secolului nostru. Fluxul perfecționării duce la creșterea inteligenței sociale, element esențial al unei societăți în care poporul își conduce destinele.

Comportamentul maselor și deci al națiunii noastre depinde de creșterea evidentă a inteligenței sociale, capabilă să contribuie la rezolvarea problemelor cu care se confruntă societatea atunci cînd alături de inteligență strălucește sistemul de valori al unei societăți socialiste și comuniste.

La 23 August sărbătorim un moment revoluționar, deschizător de drum spre comunism și al unor etape de progres, dintre care aceea a ultimilor 15 ani — de cînd în fruntea partidului și a țării se află tovarășul Nicolae Ceaușescu. Luminind cu viziunea revoluționară drumul spre mișcarea națională socialistă — deschide noi perspective, dintre cele mai luminoase pentru întregul nostru popor. O etapă în care au fost deosebite eforturile noastre pentru perfecționare în toate sectoarele de activitate și a tuturor celor angajați în procesul economic-social. Dar în special a oamenilor, pentru că perfecționarea omului se transformă în perfecționare socială.

de prof. univ. Mihai DRĂGĂNESCU membru corespondent al Academiei Republicii Socialiste România

nist Român așază știința și umanismul la baza vieții sociale.

ÎN INDUSTRIE

În fiecare întreprindere, în fiecare ramură a economiei naționale

Productivitatea muncii — la nivelul dotării tehnice moderne, al cerințelor progresului tot mai rapid al țării!

ÎN AGRICULTURĂ

Lucrări sub semnul urgenței: recoltarea griului, arăturile de vară, stringerea furajelor

PAGINA A III-A

METALUL VECHI — pe drumul cel mai scurt spre oțelării!

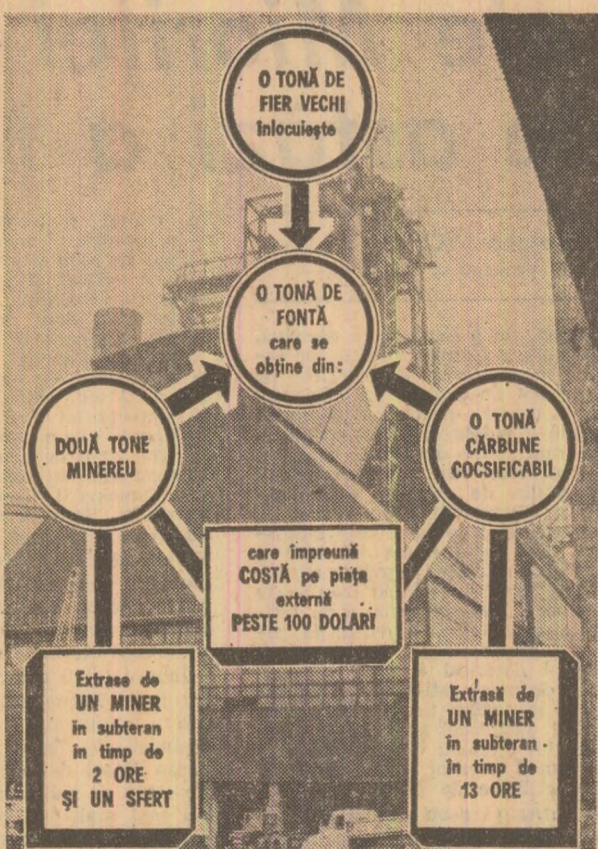
Pentru îndeplinirea programului de dezvoltare a economiei naționale, producția de metal — pilonul industriei — a sporit an de an. Potrivit prevederilor planului, în acest an urmează să realizăm peste 15 milioane tone oțel, față de numai 3,4 milioane tone în 1965. Metalul înseamnă însă, în principal, consum de minereu și cocs, din care o bună parte se importă cu mari cheltuieli valutare. Dar o valoroasă resursă materială pentru fabricarea metalului o constituie fierul vechi, pe care îl găsim în mari cantități în întreprinderi, pe șantieri sau în gospodăriile noastre. Cît de importante sînt recuperarea, colectarea și valorificarea fierului vechi? Vă reținem atenția cu cîteva date semnificative:

- În planul național unic de dezvoltare economică și socială pe anul 1980 se prevede că circa 43 la sută din materia primă necesară fabricării oțelului să fie asigurată de fierul vechi;
- Un metru cub de guno menajer conține peste 5 kg de metal; se apreciază că, în cantitățile mari de resturi menajere existente în marile orașe ale țării, se află cel puțin 100 000 tone de metal;
- Dacă o tonă de resturi metalice se dă la fier vechi se obțin 1 000 lei; rețopindu-se, se consumă suplimentar, pentru obținerea de laminate, 300 kg combustibil, 64 kWh energie electrică, manoperă ș.a.

...Dar dacă aceeași cantitate de metal este sortată, iar capetele, ștraiurile ș.a. se re folosesc pentru realizarea unor piese mai mici, se pot obține produse finite cu o valoare de 15-20 mii lei, fără cheltuieli materiale suplimentare.

OAMENI AI MUNCII, CETĂȚENI!

Să nu risipim metalul — prețioasă materie primă pe care o obținem cu multe cheltuieli, cu multă muncă! Reducerea în circuitul economic a tuturor resurselor metalice rezultate din producție și consum este o acțiune de bun gospodar, o datorie civică de mare importanță a fiecărui dintre noi! Pe această cale ne aducem contribuția la creșterea producției de metal a țării, la dezvoltarea economiei naționale, în interesul nostru, al tuturor.

Avantajele noului mecanism economico-financiar și rigorile eficienței

— Tonarșe contabil-șef, vă solicităm această convorbire cu convingerea că aici, la „Tractorul”, s-a cristalizat o bună experiență în aplicarea noului mecanism economico-financiar, dovedită de evoluția pozitivă a eficienței economice în acest ultim an al cincinalului.

— Poate că-i prea mult să spunem „o bună experiență”. Corect ar fi să spunem că, negreșit, am intrat pe făgașul dorit. Pînă să ajungem aici însă, am mers și noi pe dubite. Căuza a fost, așa cum pe bună dreptate sublinia tovarășul Nicolae Ceaușescu la plenara largită a Consiliului Național al Oamenilor Muncii din 13 iunie a.c. — înțelegerea eronată că noul mecanism economico-financiar ne dă numai drepturi. Privind lucrurile așa, ne-am trezit la un moment dat că o seamă de indicatori importanți al planului nerealizabili.

— Cînd s-a produs revirimentul? — La sfîrșitul primului trimestru al acestui an, cînd am încheiat defavorabil bilanțul economic, am prezentat în consiliul oamenilor muncii al centralei — de fapt, eu cînd vorbesc de centrală vorbesc de uzină, pentru mine este unul și același lucru — propuneri de înlăturare a neajunsurilor, propuneri circumscrie ideii că planul întreprinderii este parte integrantă a planului național unic și că, deci, în raport cu exigențele acestuia trebuie să ne sin-

crizăm eforturile. Astfel, am ajuns la concluzia că în secți în se cunoștea producția netă pe produs, că spiritul gospodăresc lipsea pe alocuri. Propunerile au vizat creșterea rolului activităților productive. În această perspectivă am descoperit evidența contabilă, prin transferarea aici

Convorbire cu Anton CIOBANU contabil-șef al Centralei Industriale de tractoare din Brașov

a celor mai bune forțe ale compartimentului economico-financiar, creînd nucleul de postcalcul și remunerare a muncii.

Totodată, am stabilit norme de consum de materii prime, manoperă și bugete pentru cheltuielile indirecte, ceea ce ne-a permis să cunoaștem evoluția costurilor reale, să identificăm factorii care diminuează eficiența economică. Este adevărat că noul mecanism economico-financiar oferă colectivelor numeroase avantaje, dar pînă a ajunge la ele trebuie avute în vedere exigențele și îndatoririle ce le stipulează acest nou mecanism și, mai presus de orice, cerințele creșterii puterice a eficienței economice, a rentabilității.

— Este lesne de spus care erau

acești factori negativi. Cum a evoluat ulterior eficiența economică?

— Evident, cu rezultate dintre cele mai bune. În trimestrul II am reușit să ne încadrăm în prevederile planului atât la cheltuielile totale de producție, cît și la cele materiale, realizînd reduceri substanțiale față de primul trimestru, concretizîndu-se în creșterea însemnată a volumului beneficiilor. Mare importanță are legarea nemijlocită a producției nete și, implicit, a producției fizice de remunerarea muncii. Astfel, colectivele de oameni ai muncii au devenit sensibile la orice risipă de manoperă și materiale, impunîndu-și un sever autocontrol. Este, aceasta, o dovadă că colectivul întreprinderii a înțeles că nu se poate bucura de avantajele noului mecanism economico-financiar tîndu-se la vederea rigorilor eficienței economice. Acum, rezultatele sînt bune, dar problema producției nete nu mi se pare rezolvată definitiv.

— Ce anume vă nemulțumește?

— Lipsa unui sistem unitar de defalcare a producției nete. Noi am procedat oarecum empiric, pentru că secțiile nu lucrează cu prețuri de producție, deci nu au beneficiu, care e o componentă importantă a producției nete. Noi am stabilit pen-

Convorbire continuată de Ioan ERHAN

(Continuare în pag. a V-a)

ANII NOULUI DESTIN AL ROMÂNIEI SOCIALISTE

Prin muncă înfrăţită — înnoiri fără precedent pe străbunele ţinuturi sătmărene

— Ne aflăm în pragul celei de a 36-a aniversări a istoricului act de la 23 August 1944, dată ce a marcat începutul de eră nouă — în care poporul a devenit stăpînul deplin al auzului naţionale, făuritorul liber al propriului său destin. Vă rugăm, tovarăşi prim-secretari, să prezentaţi cititorilor citiva date şi fapte semnificative privind prefacerile ce au avut loc în aceşti ani pe străbunele meleaguri sătmărene.

— La fel ca întreaga ţară, judeţul Satu Mare a cunoscut în cei 36 de ani un impetuos avînt, prefaceri şi înnoiri fără precedent. Astăzi, numai cifrele statistice, fotografiile de arhivă sau amintirile celor vişteni mai pot da o imagine despre ce a fost acest judeţ odinioară. În conştiinţa sătmărenilor, ca şi a întregului popor, este adînc gravată cu litere de aur convingerea nestrămutată, cu acope în faţte de neşăgduit, că transformările economico-sociale cele mai spectaculoase — şi care au înrîurit profund viaţa şi destinul tuturor celor ce locuiesc, muncesc şi trăiesc pe aceste plaiuri — s-au înfăptuit în cei 15 ani care au trecut de la Congresul al IX-lea al partidului. Sînt anii „epocii Ceauşescu”, aşa cum pe bună dreptate este denumită această perioadă de cînd cel mai buibit şi brav fiu al poporului român, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, aflat în fruntea partidului şi statului nostru, cîntăreşte chipul României moderne.

Cred că nu greşesc dacă afirm că doar minunatul eroi al basmelor noastre, fei-frumuşii care cresc şi devin puternici într-un răstimp foarte scurt pot sluji ca termen de comparaţie cu înaltele ritmuri în-

registrate în aceşti ani rodnici de judeţul Satu Mare, ca dealtfel a întregii ţări. Producţia industrială a judeţului este de patru ori mai mare decît în 1963, de 50 de ori mai mare decît în 1950 şi de 80 de ori mai mare decît în 1938. Industria sătmăreană realizează astăzi în numai cinci zile producţia industrială a anului 1938. Depăşind încă din 1977 sarcina prevăzută de Congresul al XI-lea ca toate judeţele să realizeze o producţie de peste 10 miliarde lei pînă la sfîrşitul anului 1980, judeţul Satu Mare va atinge în acest an nivelul unei producţii industriale de 13,4 miliarde lei, adică de circa şase ori şi jumătate mai mare faţă de cea a anului 1965. La rîndul său, producţia agricolă a judeţului a crescut în acest deceniu şi jumătate de 2,4 ori. Fiştele, aceste realizări au devenit realitate în condiţiile alocării unor însemnate fonduri de investiţii pentru dezvoltarea economico-socială a judeţului, care în perioada 1966—1980 însumează aproape 15 miliarde lei.

Aş dori să subliniez în contextul acestor realizări, cu emoţie, un adevăr rezonanţă istorică: în cîntă nouă o străbunelor noastre meleaguri, şi anume că toate aceste remarcabile împliniri sînt întîm şi nemijlocit legate de cele opt vizite de lucru ale tovarăşului Nicolae Ceauşescu în judeţul nostru, pe scurt, unice de analiză profundă, la faţa locului, a căilor celor mai potrivite de accelerare a dezvoltării economico-sociale — a localităţilor sătmărene, de mobilizare deplină a energiei creatoare ale tuturor celor ce trăiesc şi muncesc în această înfloritoare vatră de ţară. Sînt semnificative, în acest sens, două emo-

Convorbire cu tovarăşul Ioan FORIŞ
prim-secretar al Comitetului judeţean Satu Mare al P.C.R.

ţionante versuri dintr-un poem închinat conducătorului iubit al poporului nostru de un poet de pe aceste meleaguri nordice: „Din vorba lui cresc merii în grădina / Din dorul lui grădina-i corolă între ţări...“ Din îndemnul tovarăşului Nicolae Ceauşescu au răsărit şi crescut, odată cu grădini înfloritoare, noi şi puternice unităţi industriale, au fost dotate cu noi capacităţi întreprinderi mai vechi, care au întinerit, devenind de nerecunoscut.

— Ce loc ocupă în prezent judeţul Satu Mare în configuraţia economică ţării şi care au fost marile sale mai semnificative înregistrări, în acest context, pe harta sa economică?

— Dorec să evidenţiez un fapt de primă mărime şi anume că, începînd din 1977, judeţul Satu Mare a intrat în rîndul judeţelor dezvoltate economic. Este rodul activităţii înfrăţite, fără preget a tuturor oamenilor muncii sătmăreni, români, maghiari, germani şi de alte naţionalităţi, în frunte cu comunistii, al aplicării ferme a indicărilor tovarăşului Nicolae Ceauşescu de sporire a eficienţei economice.

— Cum se răsfrîng toate aceste rezultate în viaţa oamenilor, în nivelul lor de trai material şi spiritual?

— Anii revoluţiei construcţiei socialiste au asigurat cele mai bune condiţii pentru înflorirea multilaterală a personalităţii fiecărui cetă-

ţean al patriei, fără deosebire de naţionalitate. Iată dealtfel ce spun statisticile despre ridicarea calităţii vieţii oamenilor pe meleagurile sătmărene. Numai în cursul actualului cincinal retribuita medie anuală în judeţ a crescut cu 30 la sută. Menţionez şi sporirea volumului desfacilor de mărfuri cu amănuntul de la 2.612 lei pe un locuitor în 1965 la 7.788 lei în prezent, deci o creştere de aproape trei ori. Prin darea în folosinţă în ultimii 15 ani a peste 23.000 de apartamente s-au mutat în locuinţe noi 100.000 de locuitori din judeţ, adică aproximativ populaţia municipiului Satu Mare. În cincinalul viitor se vor construi alte 16.000 de apartamente. Nu mai puţin relevante sînt faptele care exprimă acest nivel mai larg la ridicarea gradului de învătătura şi cultură.

— V-am ruga să desprindeţi din această bogătie de izbinzi un fapt, un aspect care să se constituie într-o mărturie semnificativă pentru ilustrarea transformărilor socialiste pe meleagurile judeţului.

— Alegerea este dificilă, pentru că prefacerile economico-sociale din toţi aceşti 36 de ani care au trecut de la 23 August 1944 s-au resimţit profund şi structural în toate zonele judeţului. Totuşi m-aş opri la Tara Oaşului.

— De ce anume?

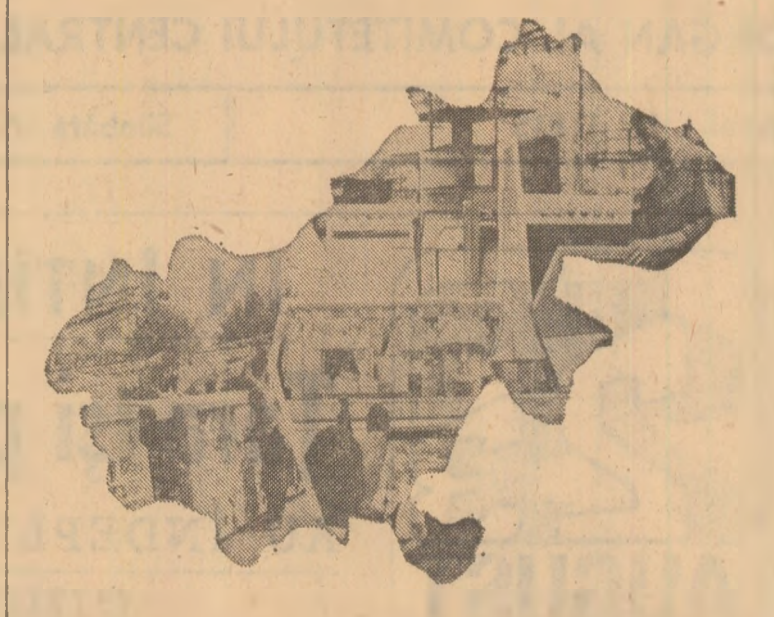
— Pentru a fi mai convingător am să încep cu o referire la o lucrare a maestrului emerit al artei Paul Erdos. În acea lucrare, reali-

zată nu cu prea mulţi ani în urmă, era redată o fărâncă osancă în momentul cînd se desparte definitiv de opinile sale ancestrale şi pe care le înlocuieşte cu pantofi. Gestul acesta simplu, bîgic, poartă pentru privitorul tabloului, are însă valoarea unui impresionant simbol care sintetizează saltul urias, într-o perioadă foarte scurtă, din imperiul sărăciei, al mizeriei de veacuri îndurate de oşeni, în era civilizaţiei socialiste. Alături de unităţile industriale construite aici în ultimii 15 ani — Integrata de în, cinepă şi polipropilenă, Întreprinderea de tricotaje, se profilează îndrăzneţ vitoarea fabrică de utilaj minier şi tehnologic, prima unitate a industriei constructoare de maşini din Tara Oaşului. Iar toate acestea şi multe alte înfăptuiri, care au marcat aici pe străvechile plaiuri ale dădilor liberi muştii calitative, cu adevărat revoluţionare, în viaţa oşenilor, se leagă pentru totdeauna în conştiinţa acestora de numele tovarăşului Nicolae Ceauşescu, de vizitele sale în Oaş, cînd a trasat cu clarviziune jalonele de perspectivă ale dezvoltării economico-sociale a zonei.

— Ce deschidere spre viitor prefigurează cincinalul 1981—1985 pentru judeţul Satu Mare?

— S-a creat o bază sigură pentru creşterea angajamentului judeţului — de a realiza în cincinalul actual o producţie industrială suplimentară de 2 miliarde lei — să fie majorat la 500 milioane lei. Mobilizaţi de îndemnul adresat comunistilor, întregului popor de tovarăşul Nicolae Ceauşescu, urmînd neobosită sa pildă de abnegaţie, oamenii muncii sătmăreni, într-o îndestruţibilă unitate, acţionează cu fermi-

JUDEŢUL SATU MARE

locuitor de la 51.721 lei în 1980 la 72.150 lei în 1985. Dezvoltarea economico-socială va fi susţinută de un important program de investiţii.

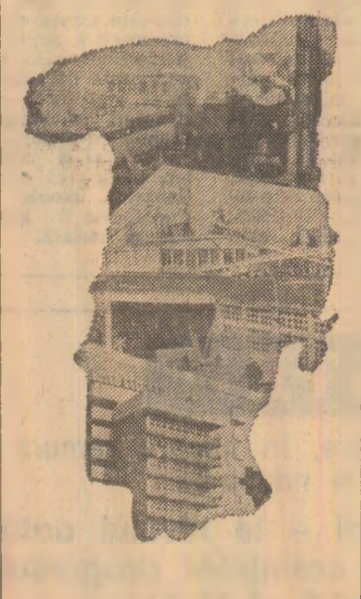
— După ce aţi prezentat bilanţul bogat şi perspectivele însuflitoare, împărtăşiţi-ne din preocupările oamenilor muncii sătmăreni legate de înfăptuirea exemplară a sarcinilor de plan şi a angajamentelor în cinstea marilor sărbători de la 23 August.

— S-a creat o bază sigură pentru creşterea angajamentului judeţului — de a realiza în cincinalul actual o producţie industrială suplimentară de 2 miliarde lei — să fie majorat la 500 milioane lei. Mobilizaţi de îndemnul adresat comunistilor, întregului popor de tovarăşul Nicolae Ceauşescu, urmînd neobosită sa pildă de abnegaţie, oamenii muncii sătmăreni, într-o îndestruţibilă unitate, acţionează cu fermi-

tate şi energie pentru aşezarea temeinică a întregii activităţi pe principiiile noului mecanism economico-financiar, pentru sporirea eficienţei economice, a productivităţii muncii, pentru economisirea materiilor prime şi materialelor, energiei, pentru utilizarea largă a materialelor refolosibile, pentru înălţarea hotărâtă a neajunsurilor ce se mai fac simţite, pentru promovarea progresului, a noului în toate domeniile. Făcînd, prin muncă lor, mereu mai înfloritoare străbunele meleaguri din acest nord-vest de ţară, sătmărenii sînt hotărîţi să se înscrie cu o contribuţie creatoare la înălţarea mereu mai mîndră, mai puternică şi prosperă a României socialiste.

Convorbire consemnată de
Octav GRUMEZA
correspondentul „Scînteii“

JUDEŢUL VÎLCEA

— În cei 36 de ani care au trecut de la 23 August 1944, România a devenit dintr-o ţară „eminamente agrară” un stat cu o puternică şi multilaterală economie naţională. Cum se reflectă această realitate în judeţul Vîlcea?

— În perspectiva durată, aceşti 36 de ani din viaţa patriei nu reprezintă prea mult. Dar ceea ce

Înfăptuiri pentru care ar fi fost nevoie de cîteva secole

Convorbire cu tovarăşul Teodor COMAN
prim-secretar al Comitetului judeţean Vîlcea al P.C.R.

ultimii 15 ani ne-ar fi trebuit peste 200 de ani.

— Care sînt, în judeţul Vîlcea, principalele pietre de temelie pe care omii revoluţiei şi construcţiei socialiste le propun memoriei timpului?

— Suflul nou al industrializării a revoluţionat întreaga structură a acestor meleaguri. Numeroase localităţi anonime sau slab dezvoltate, tîrguri din care altădată nu se înţepla nimic, cum sînt Drăgăşani sau Brezoi, Horezu sau Băbeni, Ocniţa sau Bălcăşti, au putut spune chiar municipiului Rîmnicu Vîlcea, au fost conectate la magistraţa de energii industriale a României socialiste. S-au dezvoltat rapid ramuri purtătoare ale progresului tehnic — chimia, construcţia de maşini şi energetica — care au venitîndu-le în actualul cincinal 85,5 la sută din totalul investiţiilor destinate industriei judeţului. Au fost puse în valoare sarea de la Onelele Mari, calcarul din masivul Pleşti-Bistriţa, acestea constituind materiale prime de bază pentru cetăţile chimiei de pe marea platformă industrială a municipiului Rm. Vîlcea, zăcămintele de hidrocarburi lichide şi gazeoase de la Băbeni, lignitul din zona Alunul-Berbeci-Cuceşti, precum şi o parte din potenţialul hidroenergetic al riurilor Lotru şi Olt. În acest ultim

an al cincinalului, pe ansamblul judeţului se va înregistra o creştere a producţiei industriale de 9,4 ori faţă de realizările anului 1963 şi de peste 2,2 ori decît în 1975. Dezvoltîndu-se pe o linie intensă, agricultura judeţului a cunoscut şi ea în toţi aceşti ani un proces continuu de perfecţionare şi modernizare. Au fost realizate importante lucrări pentru buna conservare a fondului funciar, pentru creşterea potenţialului productiv al pămîntului. În prezent suprafaţa protejată împotriva inundaţiilor a ajuns la 30.000 ha, iar cea amenajată pentru irigaţii s-a ridicat la 10.000 ha, depăşind de aproape şapte ori pe cea din 1963. Dacă în cincinalul 1966—1970 s-a obţinut producţie totală de 107.600 tone cereale, în primul patru ani al actualului cincinal producţia a fost de 163.000 tone. Toate aceste creşteri sînt consecinţa firească a mai bunelor organizări a producţiei şi a muncii în agricultură, a dezvoltării mecanizării şi chimizării, aplicării mai rapide în practică a rezultatelor cercetării ştiinţifice. Ele demostrează, în acelaşi timp, marile resurse pe care le avem şi care se cer tot mai bine valorificate, pe măsura potenţialului material şi uman de care dispunem. Un accent deosebit am pus pe concentrarea şi specializarea

producţiei animale. În prezent sînt intensificate eforturile pentru realizarea efectivelor de animale, organizarea pe baze ştiinţifice a reproducţiei şi selecţiei, creşterea substanţială a productivităţii păşunilor şi fînelor.

— O nouă calitate a muncii se leagă nemijlocit de o nouă calitate a vieţii. Este firesc, aşadar, să vă întrebăm ce mutaţii au adus aceste metamorfoze economice pe planul vieţii sociale?

— Dezvoltarea continuă a economiei judeţului a dus, între altele, la creşterea standardului de viaţă, la modificări importante în structura populaţiei ocupate în ramurile neagricole. Dacă în 1963, de pildă, numărul personalului muncitor din unităţile industriale, din construcţii şi transporturi era de 28.800 persoane, în acest an a ajuns la peste 67.200. Într-un interval de numai zece ani, respectiv între 1965—1975, ponderea populaţiei ocupate în agricultură a scăzut de la 72,4 la sută la 46,9 la sută în favoarea ramurilor neagricole. Totodată, transferul populaţiei spre aceste ramuri a determinat creşterea vertiginosă a procesului de urbanizare. Faţă de 37.100 oameni ai muncii cîi locuiau în oraşe, anul trecut populaţia urbană a fost de peste 123.000 persoane. În aceste condiţii a luat o amploare fără precedent construcţia de locuinţe. Dacă în perioada 1966—1970 s-au construit mai puţin de 4.600 apartamente, iar între 1971—1975, 8.073 de apartamente, în actualul cincinal

vor fi date în folosinţă peste 12.000 de locuinţe în blocuri. Efortul cotidian al făuririi unei noi vieţi a făcut posibilă, în acelaşi timp, dezvoltarea treptată şi atingerea unui înalt nivel al învătămîntului, culturii, ocrotirii sănătăţii.

— Ne este bine cunoscut tuturor faptul că adevăratul cabinet de lucru al secretarului general al partidului îl constituie ţara întreagă. Ce efecte au determinat, în judeţul Vîlcea, întîlnirile oamenilor muncii cu tovarăşul Nicolae Ceauşescu?

— Am numit, mai înainte, cîteva dintre acele pietre de temelie pe care anii din urmă le propun memoriei timpului. Trebuie să spun că ridicarea lor în peisajul judeţului nostru este strîns legată de vizitele de lucru pe care tovarăşul Nicolae Ceauşescu le-a efectuat pe aceste meleaguri. Aceste pietre de temelie — fie că sînt materializate în noi obiective economice, fie în mod de viaţă al oamenilor — confirmă, la scara unui judeţ, justetea politicii partidului nostru, clarviziunea şi vigoarea cu care tovarăşul Nicolae Ceauşescu a înbinat în activitatea sa laborioasă capacitatea de sinteză cu previziunea ştiinţifică în elaborarea şi înfăptuirea politicii generale de edificare a celei mai umane şi mai drepte orînduri pe pămîntul patriei. În viziunea secretarului general al partidului nostru, făurirea societăţii socialiste multilateral dezvoltate, ideal alcătuit de întregul popor, a fost ridicată pe supremul său postament — postamentul faptelor, creaţiei, competenţei şi dăruirii. Ca să dau un singur exemplu, voi spune că astăzi sînt puţine specialităţile care să nu poată fi profesele pe meleagurile vîlceane.

— Acum, în pragul celei de-a 36-a aniversări a revoluţiei de eliberare naţională şi socială, antifasciste şi antimonarhice din România, cu ce

fapte de muncă împlinesc oamenii muncii din judeţul Vîlcea sărbătoarea noastră naţională?

— Comunistii, toţi oamenii muncii de pe aceste meleaguri şi-au asumat angajamente privind reducerea cheltuielilor materiale, economisirea materiilor prime, energiei, creşterea mai rapidă a productivităţii muncii, ridicarea nivelului tehnic al producţiei, modernizarea tehnologiilor de fabricaţie, îmbunătăţirea calităţii şi, implicit, a competitivităţii produselor. Şi trebuie să spun că aceste angajamente nu au rămas pe birte. Numai prin creşterea indicelui de calitate, judeţul Vîlcea a reuşit ca, în prima parte a acestui an, să livreze la export un volum de produse cu 65 la sută mai mare faţă de realizările aceleiaşi perioade a anului trecut. Amintesc şi faptul că printr-o mai bună organizare a producţiei şi a muncii, prin folosirea mai intensă a utilajelor şi instalaţiilor, 15 colective de oameni ai muncii din tot atîtea întreprinderi şi-au îndeplinit deja sarcinile ce le-au revenit în actualul cincinal, ele estimînd să realizeze în continuare o producţie industrială suplimentară în valoare de 973 milioane lei. Acestor li se vor adăuga sporurile de producţie de peste două miliarde lei obţinute pînă în prezent de alte 25 unităţi economice din judeţ. Sarcinile complexe care ne revin solicită pe fiecare om al muncii din acest minunat colţ de ţară la o investiţie sporită de pastune, de efort şi gîndire creatoare, urmînd pilda vie a celui mai iubit fiu al ţării, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, pentru înfăptuirea exemplară a obiectivelor măreţe stabilite de Congresul al XII-lea al partidului.

Convorbire consemnată de
Ion STANCIU
correspondentul „Scînteii“

Pe plaiurile de legendă ale Mioritei — o pagină vie din epopeea de astăzi a ţării

— Cu ce gînduri, sentimente şi fapte împlinesc oamenii muncii din judeţul Vrancea ziua de 23 August?

— În aceste zile, colectivele de muncă din toate domeniile de activitate din judeţ omagiază apropierea marilor sărbători cu noi izbînz pe frontul edificării socialiste. Ne sînt vii în memorie cuvintele secretarului general al partidului nostru, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, de la marea adunare populară din Focşani, prilejuită de vizita de lucru efectuată pe aceste meleaguri, în septembrie 1978, cînd ne spunea nouă vîrincenilor, că sîntem moştenitorii unor bogate tradiţii de luptă pentru eliberarea naţională şi socială a poporului, a unor tradiţii revoluţionare îndelungate şi că trebuie să facem totul pentru a continua aceste minunate tradiţii, asigurînd ca fiecare întreprindere, fiecare comună, fiecare oraş să devină o cetate a luptei pentru socialism, pentru comunism. Ce poate defini mai pregnant şi realist, local Vrancea în cetatea unităţii a ţării, în drumul ei spre comunism decît aceste aprecieri şi îndemnuri ale conducătorului partidului şi statului nostru devenite un crez al luptei şi muncii locuitorilor judeţului?

— În numele acestui ideal şi crez revoluţionar, oamenii muncii de pe aceste meleaguri încarcate de istorie şi legendă au înfăptuit într-un deceniu şi jumătate o adevărată renaştere a Vrancei.

— Care sînt elementele compo-

nente ale tabloului renaşterii Vrancei?

— În mai puţin de trei cincinale, ascensiunea industrială a judeţului, aflat în dealtfel şi în prezent într-un proces de perfecţionare şi modernizare, a atins o creştere de peste 420 la sută la producţia realizată în comparaţie cu anul 1965. Acest fapt este urmarea firească a materializării volumului mare de investiţii, fără precedent în viaţa industrială a judeţului, concretizat şi în sporirea valorilor fondurilor fixe cu aproape cinci miliarde lei. Astăzi, în fostul judeţ al Putnei, care cu patru decenii în urmă nu se putea lăuda nici măcar cu faptul că era... „eminamente agricol”, producţia industrială a anului 1978 se realizează doar într-o decadă, urmînd ca la încheierea acestui cincinal „recordul” amintit să fie atins în limitele a citorva zile.

Vigoarea şi robusteţea acestui dinamism al dezvoltării economice — şi cu precădere în domeniul industriei — este notă dominantă a anilor parcurşi în ultimul deceniu şi jumătate şi mai cu seamă în anii care au trecut de la constituirea judeţului. În acest timp au fost construite şi puse în funcţiune peste 60 de noi obiective importante. Nole unităţi industriale create — Întreprinderea de dispozitive, staŃe, matriţe, scule aschietoare şi elemente hidraulice, Întreprinderea de prelucrare a maselor plastice, Întreprinderile de filatură şi tricotaje, Fabrica de utilaje şi piese de schimb pentru industria chimică

Convorbire cu tovarăşul Gheorghe STOICA
prim-secretar al Comitetului judeţean Vrancea al P.C.R.

Focşani, cea de vase emailate, cele din domeniul prelucrării şi industrializării lemnului, producătorii materialelor de construcţii, produselor chimice, bunurilor alimentare şi a altor mărfuri solicitate de economia ţării — sînt astăzi tot atîtea puncte solide de referinţă pentru amploarea dezvoltării industriale a judeţului. În acest an, la bilanţul celor trei cincinale la care m-am referit se vor adăuga alte unităţi economice de înaltă tehnicitate aflate în construcţie la Focşani, Adjud, Păncuţi şi în alte localităţi. Se va realiza în astfel de fel o şi mai mare diversificare — în cadrul structurii industriale — a producţiei de bunuri materiale, cu implicăţii directe asupra creşterii gradului de ocupare a forţei de muncă în activităţi de înaltă productivitate şi eficienţă, de atragere în sfera valorificării superioare a unor noi resurse de materii prime şi materiale.

Din imaginea nouă a acestor meleaguri nu pot lipsi agricultura Vrancei, pădurile ei întinse care dau un plus de prospeţime şi tîneţe ţinuturilor de baladă ale „Mioritei”. An de an, pămîntul a fost gospodărit cu mai multă grijă, la culturile agricole au beneficiat de aportul sporit al mecanizării şi chimizării, de o asistenţă şi îndrumare tehnică de specialitate tot mai sub-

stanţială, de o participare efectivă, angajantă a tuturor locuitorilor satelor la ridicarea agriculturii pe trepte noi de rodnice şi eficienţă. Anul trecut producţia agricolă globală a judeţului a fost cu 150 la sută mai mare decît cea realizată în anul 1965. Au crescut continuu producţiile de cereale, de plante tehnice, producţiile de fructe şi struguri, de legume şi cele animale. Se poate spune că 1979 a fost anul afirmării agriculturii judeţului Vrancea. Pentru rezultatele obţinute în această ramură de activitate economică, organizaţiei judeţene de partid i-a fost conferit Ordinul „Meritul agricol” clasa I, prilej de mare satisfacţie şi de angajare în acelaşi timp în faţa conducătorilor partidului şi statului, a tovarăşului Nicolae Ceauşescu, de a ne situa şi în viitor la nivelul cerinţelor stabilite de partid.

— Intrucîi v-aţi referit la creşterea bunăstării poporului şi, implicit, a locuitorilor de pe aceste meleaguri, v-am ruga să subliniaţi înfăptuirile mai de seamă în acest domeniu.

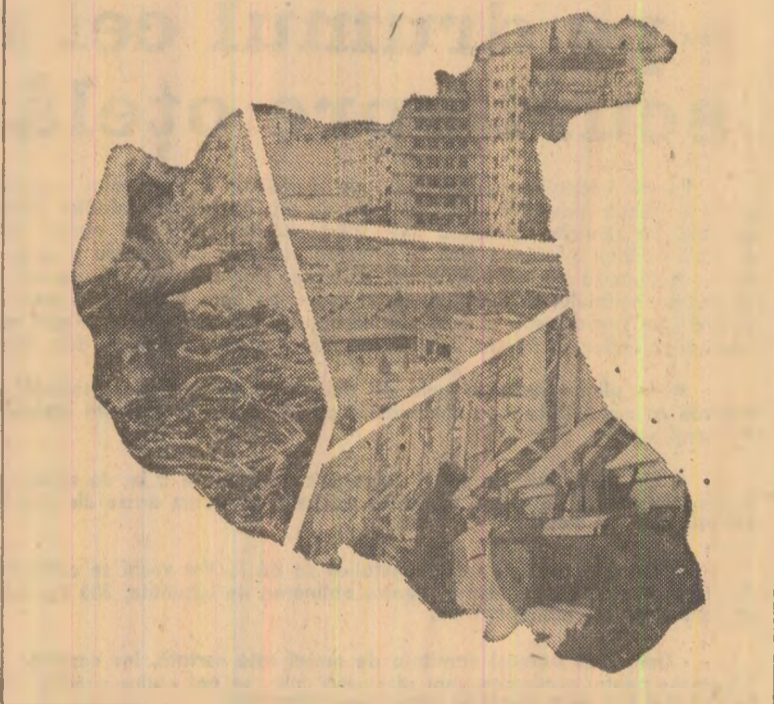
— Vîrincenii au simţit din plin grija partidului şi statului, a tovarăşului Nicolae Ceauşescu, pentru ca viaţa lor să beneficieze de condiţii pe măsura timpului socialist.

— În ritmul şantierelor industriale s-au încadrat şi construcţiile de locuinţe, de şcoli şi grădiniţe, de unităţi de cultură şi pentru îngrijirea sănătăţii oamenilor. Numărul apartamentelor date în folosinţă în această perioadă la Focşani, Adjud, Măreşti, Păncu, Odobesti şi în alte localităţi ale judeţului se apropie de 20.000. Înălţarea de astăzi a municipiului Focşani cu greu îşi mai poate găsi o apropiere de chipul micului oraş de acum 15 ani. Este şi acest fapt un etalon al renaşterii şi emancipării economice, social-culturale. Vrancea nu numai că a construit mult, dar a şi trebuit să înveţe, să se calibreze şi să se specializeze pentru noile meserii, pentru a ocupa oameni temeinic pregătiţi cele 32.000 de noi locuri de muncă create în aceşti ani.

— Într-o veche monografie a fostului judeţ Putna se scria negru pe alb: „Populaţia din regiunea Vrancei este foarte îngrijorată din cauza lipsei de porumb”. Şiutorii de carte se ridică la 59,6 la sută... cei mai mulţi au rămas la şcoala primară — 86,2 la sută...”. Vrancea de azi? Sînt numeroase argumentele care pot contura imaginea unui muncii din roadele cărora cel ce muncesc şi învătă îşi împlinesc aspiraţiile, cerinţele vieţii materiale şi spirituale în continuă creştere.

Vrancea de azi este încă unul din numeroasele exemple ale materia-

JUDEŢUL VRANCEA

lizării perspectivelor deschise de istorice hotărîri ale Congresului al IX-lea al partidului. Gîndirea şi acţiunea revoluţionară, viziunea ştiinţifică şi realităţile de conducătorului şi statului, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, au adus şi pe aceste meleaguri bunăstare şi prosperitatea tuturor celor ce mun-

cesc, au sădit dorinţa şi voinţa nestrămutată ca de la înălţimea înfăptuirilor să continuăm munca şi lupta pentru viitorul comunist al României.

Convorbire consemnată de
Dan DRAGULESCU
correspondentul „Scînteii“

ÎN INDUSTRIE

PRODUCTIVITATEA MUNCII — LA NIVELUL DOTĂRII TEHNICE MODERNE, AL CERINTELOR PROGRESULUI TOT MAI RAPID AL ȚĂRII!

Pe prim-planul preocupărilor

- Promovarea tehnologiilor moderne
- Perfecționarea organizării producției și a muncii

Sporul de producție pe care îl va realiza în acest an, față de 1979, colectivul întreprinderii bucureștene „Vulcan” se prevede a fi de 250 milioane lei, din care aproape 80 la sută pe seama creșterii productivității muncii. Importanța îndeplinirii întocmai a prevederilor la acest indicator esențial este semnificativ ilustrată de următorul calcul: dacă la „Vulcan” s-ar lucra în acest an cu productivitatea din anul trecut, pentru a-și atinge sarcinile de plan colectivul întreprinderii ar trebui să cuprindă în plus circa 1300 de muncitori, adică efectivul unei unități industriale de mărime medie. Acest calcul, prezentat la începutul acestui an într-o ședință a consiliului oamenilor muncii, a suscitat vii discuții, o dezbatere fructuoasă asupra modalităților de ridicare a productivității muncii în proporții stabilite prin plan. Au fost cinstite și luate în calcul resursele și posibilitățile interne de creștere a productivității muncii, stabilindu-se un program complex, bine conceput, cuprinzând măsuri tehnice și organizatorice izvorite în bună parte din propunerile oamenilor muncii.

Din experiența întreprinderii „Vulcan” — București

Traducerea în viață a acestui program a fost urmărită cu toată seriozitatea și răspunderea, punct cu punct, la toate nivelurile, începând de la formele de lucru și ateliere, până la consiliul oamenilor muncii. Și drept rezultat, colectivul întreprinderii a reușit în 7 luni din acest an să-și onoreze integral sarcinile de plan fără să fie nevoie de creșterea amănunțită a numărului personalului muncitor. Mai mult, productivitatea muncii — calculată atât pe baza producției nete, cât și pe baza producției industriale — a fost depășită.

Care sînt acțiunile întreprinse aici pentru îndeplinirea și depășirea productivității muncii? Pe primul plan al preocupărilor se situează promovarea fermă a progresului tehnic. Practic, fiecare atelier sau secție a beneficiat în acest an de dotarea cu mașini și utilaje noi, cu standuri de probă; totodată, au fost modernizate o serie de fluxuri și linii de fabricație. Toate acestea au influențat pozitiv nivelul productivității muncii. „Sîntem în secția pereți membrană, noua capacitate pusă în funcțiune în platforma Bercei. Operațiile de sudură se execută aici, cu un an în urmă, manual. Acum, mașinile automate, deosebit de flux continuu, înmănunchind fasciculele de țevi într-o armonioasă geometrie a metalului. Față de anul trecut, productivitatea muncii s-a dublat la această operație.

O altă noutate tehnologică s-a aplicat la realizarea fundurilor pentru cazane și recipiente mari.

Cunoaștem că fabricația acestora necesită un volum mare de prelucrări mecanice și suduri. Apăreau însă numeroase rebuturi, iar timpul de execuție depășea mereu pe cel prevăzut în graficele stabilite. Era posibil să fie înlăturate aceste neajunsuri? Un colectiv — format din inginerii Vasile Constantin și Pandele Petculescu, din atelierul de tehnologie la cald, inginerul Ion Stănescu și meșterul Ștefan Manolache din atelierul de forjă — a găsit soluția. Noua tehnologie, aplicată cu bune rezultate, reduce substanțial volumul de prelucrări mecanice și suduri, economia anuală de manoperă ridicându-se la nivelul unui an la 4000 ore. În plus, se obține și o reducere de peste 40 de tone a consumului de metal.

În întreprindere s-au aplicat sau sînt în curs de a fi introduse în producție și alte soluții tehnice și tehnologice moderne. Și o bună parte din utilajele și dispozitivele necesare noilor tehnologii au fost realizate prin autoutilare.

Evident sînt și preocupările pentru perfecționarea organizării producției și a muncii. Existența unui sistem informațional bine pus la punct, cu o „bancă de date” implicată direct în procesul de producție, este de un real folos acțiunii de organizare științifică a fabricației.

În strategia creșterii productivității, un loc distinct îl ocupă perfecționarea organizării muncii. Extinderea muncii în acord global, care cuprinde în prezent 80 la sută din totalul personalului muncitor al unității, s-a dovedit o formă eficientă de organizare și retribuție a muncii; ea a stimulat eforturile pentru creșterea productivității, a contribuit la întărirea ordinii și disciplinei în muncă, a răspunderii și exigenței oamenilor pentru realizarea sarcinilor de producție.

Dacă am compara nivelul de productivitate realizat în întreprinderea noastră cu media acestui indicator atinsă în ramura construcțiilor de mașini ne-am putea declara mulțumiți. Punctul de vedere al comitetului de partid, al comisiunilor noastre este că, față de dotarea tehnică modernă a uzinei, față de nivelul de calificare și competență a muncitorilor și specialiștilor noștri productivitatea muncii poate fi sporită în proporții mult mai mari — ne-a spus totuși Marian Bunea, secretarul comitetului de partid din această întreprindere.

Este o opinie realistă, responsabilă, exprimată, de altfel, de numeroși muncitori și specialiști cu mare autoritate în întreprindere.

Dan CONSTANTIN

PE SCURT, din întreprinderi

● **ȘANTIERUL NAVAL DIN CONSTANȚA:** Extinderea unor tehnologii moderne a permis colectivului de la Șantierul naval Constanța să economisească, în prima jumătate a anului, 486,4 tone metal, 275 MWh energie electrică și 45 tone motorină, la care se adaugă însemnate cantități de cherestea, energie termică și electrozi de sudură. (George Mihăescu). ● **EXPLOATAREA MINIERĂ BERBEȘTI — ALUNU DIN JUDEȚUL VILCEA** a fost dotată cu noi utilaje și agregate de mare randament. În aceste zile, urmează să se încheie lucrările de montaj la un agregat de mare randament, cu ajutorul căruia productivitatea muncii în subteran va crește de peste 12 ori. (Ion Stanciu). ● **REGIONALA DE CĂI FERATE CRAIOVA.** În acest an, muncitorii, tehnicienii și inginerii Regionalei de căi ferate Craiova au înscris în contul economiilor de energie electrică peste 11 milioane kWh. Reducerea consumurilor energetice este rezultatul aplicării unor chibzuite măsuri privind sporierea parcursului mediu zilnic al locomotivelor, creșterea tonajului trenurilor de marfă, diminuarea pierderilor, izolote și altele. (Nicolae Petoșescu). ● **ÎNTEPRINDEREA MECANICĂ DE REPARAȚII AUTO ȘI UTILAJE DE TRANSPORT BAIA MARE.** Prin îmbogățirea rezervei tehnice cu mașini-unelte de înaltă productivitate, colectivul de la Întreprinderea mecanică de reparatii auto și utilaje de transport din Baia Mare poate întâmpina marea sărbătoare națională de la 23 August cu succese de producție remarcabile. Astfel, de la începutul anului, aici s-au produs peste plan piese de schimb auto în valoare de peste 16 milioane lei. (Gh. Susa). ● **ÎNTEPRINDEREA DE UTILAJE TEHNOLÓGIC BUZĂU.** În prezent, circa 50 la sută din producția de utilaje tehnologice pentru industriile chimică și metalurgică este destinată exportului. Prevederile de plan la export pe întregul cîinual au fost îndeplinite. Acest succes l se adaugă realizarea cu forțe proprii a unor utilaje și linii tehnologice moderne, renunțându-se la importul lor, care ar fi costat 100 milioane lei valutar. (Dumitru Dănilă). ● **ÎNTEPRINDEREA DE INCALȚĂMINTE „LIBERTATEA” DIN ARAD.** Cu cele 11 000 perechi încălțăminte realizate din materia primă economisită în acest cîinual. (Mircea Dorgoșan).

Este important că utilajele sînt de înalt randament. Dar mai important este să producă la întreaga capacitate

Siderurgistii hunedoreni s-au prezentat la adunarea reprezentanților oamenilor muncii din marea lor combinat cu rezultate bune, care atestă muncă rodnică din acest an: ei au obținut în 7 luni, peste prevederi, 14 500 tone coals metalurgici, 45 700 tone aglomerat ferros, 12 400 tone oțel și 15 000 tone laminare finite pline, îndeplinind de pe acum angajamentul anual la coals și laminare; totodată, au livrat suplimentar la export produse metalurgice în valoare de 34,8 milioane lei valutar. Important de reținut este faptul că întreaga producție peste plan s-a obținut pe seama creșterii productivității muncii.

Participanții la adunarea generală nu s-au oprit la relevarea aspectelor pozitive, ci au analizat în profunzime, cu combativitate și spirit constructiv unele neîmpliniri și deficiențe, au făcut propuneri judicioase pînă la hotărîrea de a progresa mai repede pe calea trecerii la o calitate nouă în activitatea economică. Iar tonul exigent și responsabil al dezbaterilor s-a dat chiar darea de seamă, prezentată în adunarea de secretarul comitetului de partid și președinte al consiliului oamenilor muncii, tovarășul Iacob Topiceanu, care a pus în atenția participanților importanța rezervei și posibilității existente.

— Este clar pentru toți că realiza-

rea ritmică a planului de producție implică o bună organizare a muncii, o disciplină riguroasă și o aprovizionare corespunzătoare — spunea șeful de echipă Andrei Petrescu, de la uzina coaso-chimică. Chiar dacă noi, cocsarii, am realizat suplimentar o producție în valoare de peste 25 milioane lei, știm că, din cauza unor goluri de aprovizionare și a fluctuației calității cărbunelui, am fost nevoiți să recurgem în acest an la nu mai puțin de 88 schimbări în rețeta sarjelor, ceea ce a avut consecințe negative asupra productivității muncii.

Însemnări de la adunarea generală a reprezentanților oamenilor muncii din Combinatul siderurgic Hunedoara

ci, a calității coalsului și costurilor de fabricație. Așa încît, livrînd uneori coals de calitate mai slabă, noi am creat greutăți furnaliștilor în efortul lor de a folosi cu încredere și la capacitate furnalele. Putem produce numai coals de bună calitate, dar trebuie să ni se asigure cărbune de calitate, să se la de urgență măsurile pentru realizarea instalației de dozare a sarjelor, ca se amîna mereu, să se treacă neîntîrziat la reconstruirea turnului de răcire care ne-ar asigura un proces tehnologic sigur, mai productiv, mai eficient. Firește, vom da și noi o mîin de ajutor la montarea și punerea în funcțiune a acestor instalații.

— Într-adevăr, calitatea mai slabă a coalsului, greutățile în aprovizionarea cu calcar, ne-au stînjinit de mai multe ori activitatea — a intervenit maestrul furnalist Nicolae Marcalescu. Dar să nu punem neapărat pe seama acestor dificultăți faptul că noi, furnaliștii, ne prezentăm la această adunare cu un minus de 1 700 tone față de plan. Să privim mai bine în ograda proprie și să spunem deschis că la sectorul de furnale se manifestă încă abateri de la disciplina tehnologică, care au generat întreruperi ne dorite sau funcționarea cu capacitate redusă a furnalelor și, deci, au dus la diminuarea productivității muncii. Comitetul de partid și consiliul oamenilor muncii de la uzina nr. 2 furnale au avut inițiativa de a discuta cu fiecare șef de formație de lucru pentru a se adopta măsuri urgente și cu preluat la instalare, la fiecare furnal, și instalații de măsurare a temperaturii. Dar, în primele luni ale anului, nu s-au îndeplinit măsurile pe care noi însine le-am stabilit. Abia acum, după adunările generale ale oamenilor muncii pe secții și pe unități, ocupările noastre, dorința de a depăși dificultățile au început să dea roade. Disciplina s-a întărit, toți furnaliștii acționează cu fermitate nu numai pentru recuperarea neîntîrziată în câteva zile, a restanțelor, ci și pentru depășirea planului. Noi, care răspundem direct de realizarea planului la fontă, sub aspect cantitativ și calitativ, ne-am mai adresat conducătorii Ministerului Industriei Metalurgice și al energiei, la adunări generale ale oamenilor muncii pe combinat, solicitînd îmbunătățirea aprovizionării cu sortimentele de cărbuni necesari executării reparațiilor de toate categoriile la o serie de cazane și furnale. Dar aprovizionarea cu aceste materiale decurge în continuare necorespunzător. Consecință: reparațiile planificate n-au putut fi executate și, drept urmare,

randamentul unor furnale s-a diminuat, iar consumurile materiale au crescut. Acum, în această adunare, așteptăm un răspuns ferm, angajat, din partea ministerului. Din păcate, reprezentantul Ministerului Industriei Metalurgice, directorul general Pavel Gherman, prezent la adunare, răspunzînd la critica adresată de furnaliștii N. Mărculescu și de alți vorbitori, a repetat aceleași și aceleași promisiuni: „Ne vom strădui să asigurăm cantitățile de cărbuni refractare de care este nevoie. Vom întreprinde toate măsurile care se impun în acest sens...”. Afirmatii formale, neangajante, pe care, cel mai mult, participanții la adunare le-au apreciat ca fiind lipsite de spiritul de răspundere cuvenit.

Abordînd problema sporiții productivității fizice a muncii prin prisma aspectelor specifice din sectoarele lor de activitate, oțelarii și laminariștii care au lucrat cuvinul s-au oprit, deosebi asupra necesității realizării riguroase a programelor de fabricație pe sortimente și asupra posibilităților de creștere a randamentelor cuploarelor și liniilor de laminare. Astfel, tovarășii Emil Delapeta, Elena Băleanu, Iosif Tamas, Nicolae Avramescu și Dumitru Bobinea și alții au subliniat necesitatea sporiții răspunderii fiecărui om în procesul muncii, înțelegînd, în cadrul unor formații de la oțelării și laminării, se mai fac simțite abateri tehnologice care se soldează cu metal declassat, cu staționări neprevăzute sau cu opriri accidentale; de aceea, uneori nu se realizează indicatorii intensivi stabilit la linie de laminare.

— Avem rezultate pozitive în creșterea productivității muncii, dar ele nu se situează încă la nivelul mijloacelor tehnice moderne din dotare — a spus în cuvîntul său laminariștii Ioan Munteanu. De aceea, nu avem nici un motiv de autumulturire. Sîntem dator să punem ordine la lucrurile noastre de muncă, unde fiecare trebuie să acționeze ca un adevărat producător și proprietar. Spun asta, pentru că unii laminariști și, din păcate, chiar șefi de formații de lucru mai lasă lucrurile să se desfasoare de la sine, nu intervin cu hotărîre atunci cînd constată cel mai mic neajuns sau o abatere de la disciplina tehnologică. De aceea, apar uneori dereglări în funcționarea unor utilaje, care le diminuează randamentul. Vorbitorii nu s-au mărginit la sesizări, ci au făcut propuneri, s-au angajat să pună umărul la transpunerea în practică a tot ceea ce va hotărî adunarea generală. Și așa, idee cu idee, soluție cu soluție, propunere cu propunere, s-a conturat un program de măsuri concrete, axat pe încreșterea activității din fiecare secție sau uzină. Aceste măsuri vizează, deosebi, creșterea răspunderii fiecărui siderurgist față de buna funcționare și întreținere a utilajelor și instalațiilor, perfecționarea formelor de pregătire profesională a muncitorilor, dotarea secțiilor cu mașini și instalații ce se vor realiza în cadrul combinatului, în esență toate acestea urînd să asigure o creștere substanțială a productivității muncii.

Sabin CERBU
correspondentul „Scînteii”

„Brigada înaltei productivități”

În Valea Jiului, minerii se află angajați la toate forțele în acțiunea de îndeplinire a sarcinilor naționale de a da țării cât mai mult cărbune. Extinderea largă a mecanizării lucrărilor miniere, perfecționarea tehnologiilor de lucru și mai buna organizare a muncii au asigurat sporierea neîncetată a extracției de cărbune din subteran. Minerii, oameni harnici, cu spirit gospodăresc, pun mare preț pe inițiativa muncitorească pornită din rîndurile lor, care stimulează puternic întrecerea dintre brigăzi: este vorba de „Brigada înaltei productivități”. Inițiativă larg exersată în bazinul carbonifer al Văii Jiului și chiar în alte bazine carbonifere din țară, ce a fost lansată în urmă cu trei ani de brigada lui Euger Voicu de la mina Petrila.

De curînd, destoinicul nostru șef de brigadă, minerul Eugen Voicu, a lăsat la pensie ne-a spus minerul comunist Mihail Gavrilă. Am preluat conducerea brigăzii cu dorința și hotărîrea de a continua șirul succesorilor. Avem drept „moștenire” o bună organizare

a muncii, sentimentul răspunderii față de soarta producției, o ordine strictă și o disciplină riguroasă. Aplicînd valoroasa inițiativă, îndeplinind întocmai obiectivele ei, brigada noastră a realizat, în actualul cîinual, peste prevederi, 109 820 tone

celo, Ion Kacso și Grigore Costache; de la Bărbănteni — brigăzile conduse de Gh. Onofrei, Mihail Kovacs și Pompei Tomolea, iar de la Păroșeni — brigăzile în fruntea cărora se află Francisc Fazakas, Gavrilă Mesaros, Ilie Filiche și Titus Teacenco.

În Valea Jiului, o valoroasă inițiativă pentru sporierea extracției de cărbune

Toate aceste brigăzi au contribuit hotărît, prin pricepere și vrednicia lor, la obținerea de către colectivele celor trei întreprinderi miniere, în perioada care a trecut din acest an, a 60 000 tone cărbune peste plan.

Brigăzi cu rezultate bune, care aplică valoroasa inițiativă, sînt și la minele din Vulcan, Urlicani, Lonea, Aninoasa, precum și la celelalte unități miniere din Valea Jiului. În ansamblu, cele 202 de brigăzi din acest bazin minier care aplică inițiativa „Brigada înaltei productivități” au extras, în primele luni din acest an, 14 350 tone cărbune.

C. SABIN

ÎN AGRICULTURĂ

Lucrări sub semnul urgenței

RECOLTAREA GRÎULUI

Forțele — concentrate în ultimele lanuri

În județul Mureș, grîul a fost recoltat de pe 79 la sută din cele 64 500 hectare cultivate. Cooperativele agricole Ludus, Sînpaul, Atîntis, Ghețani, Tîrnăveni au încheiat secerșul, iar cele din Fîrnat, Cipău, Cucu, Sălcud, Fînațe, Petrila, Bogata, Căcălăca, Sîngeorgiu de Pădure, Zău de Cîmpie, Tăureni mai au de recoltat suprafețe cuprinse între 10 și 40 hectare. Aversele de ploaie căzute în ultimele trei zile au determinat întreruperea temporară a secerșului în cea mai mare parte a județului. Ca urmare, acum mai este de strîns recolta de pe circa 14 000 hectare.

În pofida ploilor, cooperatorii și mecanizatorii mureșeni și sprijinul celor 280 de combine sosite din județele Ilfov și Teleorman, sînt hotărîți să încheie recoltarea grîului în circa 2-3 zile — ne-a spus tovarășul Ioan Catargiu, directorul direcției agricole județene.

În condițiile create de ploii, organele agricole județene au luat noi măsuri organizatorice în vederea accelerării secerșului. Din unitățile agricole si-

MUREȘ

tuată în Cîmpia Transilvaniei, care au încheiat sau recoltă grîul pe ultimele suprafețe, au fost dirijate peste 150 combine în unitățile din zona colinară. Aici, ca și în cooperativele agricole din Păingeni, Cozma, Căstălești-Grebenșu, Breaza, Chihir, Sînpetru de Cîmpie, Saschiz ș.a., comandamentul județean are în vedere pentru agricultură a trimis, pentru fiecare grupă de combine, specialiști și activiști de partid, care să urmărească și să îndrume pas cu pas desfășurarea recoltării grîului. Se cuvine să evidențiem și o altă inițiativă: în cooperativele agricole din nordul județului, ca și în cele din Ludus, Fîrnat, Band, Rîciu — mari cultivatori cu grîu — palele, pentru a nu se deprecia, sînt adunate mecanizat și se însoțesc direct, în amestec cu leguminoase perene și loliu. Exemplul lor ar trebui urmat.

Acum, trebuie impulsionați și ritmul de livrare a grîului la fondul de stat.

Gheorghe GIURGIU
correspondentul „Scînteii”

ARĂTURILE DE VARĂ

Toate tractoarele disponibile — în brazdă!

Datele furnizate de direcția agricolă consemnează faptul că în județul Vaslui s-a creat un decalaj de 10 000 hectare între suprafețele eliberate de pale și cele arate. Restanțele la arat nu pot fi justificate, în totalitate, prin aceea că terenurile ar fi ocupate cu pale. Sigur, nici la acest capitol nu se stă bine dacă avem în vedere datele statistice aflate, cu o zi în urmă, la direcția județeană de resort. Procentul de 65 la sută realizat din planul de 90 160 hectare este departe de a fi mulțumitor. Revenind la arături, trebuie spus că cele mai mari suprafețe nearate sînt în cooperativele agricole. Că aceste lucrări puteau fi mai avansate o dovedesc faptele. Iată ce ne-a spus în această privință directorul unor stațiuni pentru mecanizarea agriculturii.

I. Roșu, director S.M.A. Rîsești: „În unitățile din consiliul nostru agroindustrial am realizat arături pe 80 la sută din suprafețe. Lucrarea s-a încheiat în cele două ferme de stat și la C.A.P. Ghermănești. Trac-

VASLUI

toarele sînt concentrate acum în cooperativele agricole Duda și Epureni”.
I. Dumitru, director S.M.A. Tutova: „Mai avem de arat circa 2 000 ha în cooperativele agricole. Cu forțele de care dispunem ne-ar mai trebui 9-10 zile bune de lucru. Vom devansa acest termen prin mobilizarea în următoarele zile, a unui număr mai mare de tractoare disponibile de la alte lucrări pe care le încheiem”.
Pentru grăbirea arăturilor este necesar să fie mobilizate deopotrivă forțele manuale și mecanice la eliberarea terenului de pale și concentrarea tractoarelor la executarea arăturilor. Truștul județean S.M.A. Vaslui dispune la această oră de suficiente tractoare care pot asigura o viteză zilnică de lucru corespunzătoare pentru ca arăturile să fie încheiate pînă la 23 august.

Crăciun LĂLUCI
correspondentul „Scînteii”

STRÎNGEREA FURAJELOR

De pe pajiști și din cîmp — mai repede în silozuri și fîinare!

Balanța furajelor în județul Vrancea, calculată pînă la recolta anului viitor, prevede strîngerea și depozitarea unei cantități de 80 000 tone fin și 350 000 tone suculente. La acestea se adaugă cîteva sute de mii de tone de produse secundare ale culturilor agricole.

Pînă în prezent, în județ au fost cosite aproape jumătate din cele 28 000 hectare de fîine naturale situate în zona montană, iar coasa a treia la lucernă este, în linii mari, încheiată. Este de relevant că într-un șir de cooperative agricole, care lărgă trecută au avut dificultăți în furajarea animalelor, s-au tras învîntămintele cunvenite și, ceea ce e mai important, se acționează pentru a nu se mai recurge la cumpărarea de furaje de la alte unități din județ. Faptul că pe cîmp sînt încă multe furaje, iar în silozuri și fîinare — multe goluri, reflectă modul diferit în care acționează cadrele de conducere și specialiștii în rezolvarea problemei furajelor. Așa cum au stabilit organele județene, pînă la finele lunii august trebuie asigurată integral cantitatea de fin prevăzută. Or, la cooperativa agricolă din Panciu, la jumătatea lunii august nu exis-

tă nici o tonă de nutrețuri în silozate. În iarna trecută, cooperativa a cheltuit un milion de lei pentru a cumpăra fin din zona de munte. Din această situație, conducerea cooperativei nu a tras însă învățămintele cunvenite. Am vrut să vedem ce fac sau, mai bine zis, ce nu fac președințele cooperativei, spe-

VRANCEA

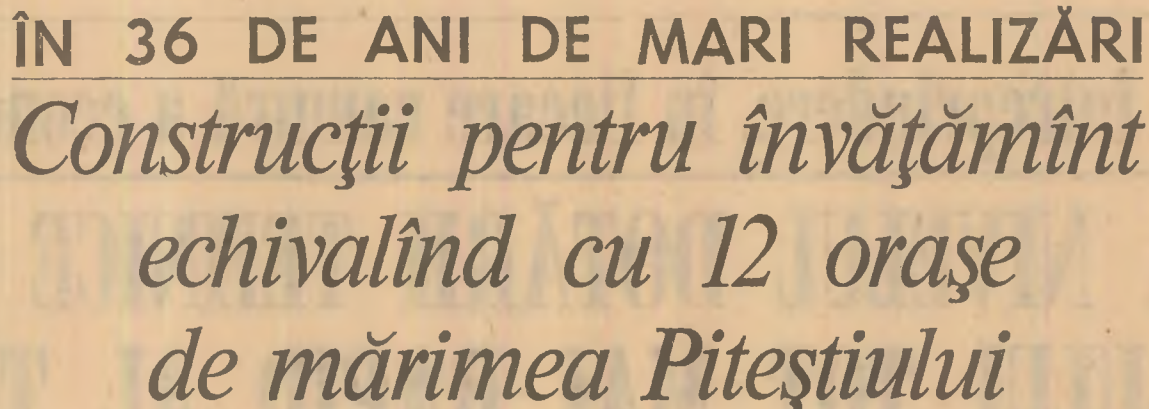
cialiștii, dar ei erau ocupați cu țînerea unei adunări generale. Nimic de zis! Și adunările au rostul lor, dar nu în miezul zilei, pe un timp însoțit. Nici acum, la ora cîștului, pe cele 77 hectare fîine naturale nu s-a intrat nici o cositoare, nici un coșar. Pentru simplul motiv că fîinele sînt pășunate.

Atrage atenția și spiritul de autumulturire manifestat de nu puține cadre de conducere și specialiști față de faptul, de altfel real, că „stăm mai bine decît anul trecut”, fără să insiste pentru a strînge și depozita grănic toată furajele. „Avem 200 tone fin și 1 250 tone si-

loz” — ține să precizeze tovarășul Anton Olaru, președintele cooperativei agricole Străoane. Dar la o analiză, fie și sumară, se poate lesne aprecia înuținătatea acestora față de cerințele celor 600 taurine și 3 500 ovine. „Lucrăm, lucrăm, tovarășe — continuă președintele. Azi avem trei combine C.S.U. cu remorci la recoltat și însoțit...” Afirmății fără acoperire!

În zona de munte, unde costul fîinelor este în toi, această importanță a lucrării trebuie grăbit încheiată. Așa cum, de altfel, procedeele organizaționale de partid și consiliile populare din comunele Răcoasa, Cîmpuri și Soveja, care au organizat numeroase echipe de coșari. Dr. Costel Manea, medicul curăscrimpliei veterinar Răcoasa, aprecia că în câteva zile se va încheia costul celor 922 hectare fîine. Alături de 150 cooperatori care lucrează în acord global, au venit și coșarii din localitatea învecinată Vînzăta, iar femeile și elevii adună fînul. Pînă acum au fost strîse 900 tone fin.

C. BORDEIANU

Mihai IORDANESCU

re pe bandă aceeași piesă. Talentul se convertește într-un fel de incusitate mesu- gărească în a găsi va- rianțele unei false, de cele mai multe ori, probleme. Artificiile ațunează cteodată la

Bu spun că putem avea această proză mare, că sîntem într-un foarte bun moment al ei. Doar că ei trebuie continuat cu orice pret. Convingerea mea este că patria are în aceeasi măsură nevoie de literatură ca si de vin. Si copiii nostri, de care atît îi iubim ne vor prefi mai mult dacă pe masă, lîngă plinea ce cu atîtea eforturi le-o trimitem în viitor, vor găsi şi

Miere... amară

Ideea a fost a lui Andreon Popa din comuna Ileana, județul Ilfov: „Ce-ar fi - le-a zis el consilierilor Ion Șerban și Constantin Prunaru - să ne îndulcim nițel? Hai să mergem la noapte la stupii de lângă țarlăua cu floarea-soarelui!”

Cum noaptea albinele nu-i puteau înțepa, iar apicultorii dormeau buștenc, cei trei au sustras 12 bidoaie pline cu mie-

Ideea a fost a lui Andronie Popa din comuna Ileana, județul Ilfov: „Ce-ar fi — le-a zis el constenilor Ion Șerban și Constantin Prunaru — să ne îndulcim nițeluz? Hai să mergem la noapte la stupii de lângă țarlăua cu floarea-soarelui!”

Cum noaptea albinele nu-i puteau însepa, tar apicultorii dormeau buștane, cei trei au sustras 12 bidoane pline cu mie-

Trei tizi — Ion C., Ion S. și Ion D. — toți trei din Trigoieni, satul căruia este numele, intră și ei să o vedă de aproape. Întreb și ei de ce vor să se ducă la bucurioși nevoie mare să reușească la examenul de mîdire a retribuirei cu cite o categorie în intrăpînderile unde lucrează, dar nu au nici o șansă teacă! — Așa, colindă din restaurant în restaurant, au tot ridicînd paharul, cînd cu bere, cînd cu vin, astfel încît la grădina de vară au ajuns cu foarte mari dificultăți să se ducă la examenul echilibrului. Pept pentru care opătarul, care le-a săd-î servecare, la-a sfătuit să se ducă acasă să se culce. Atîti tza trebuit! Cei trei au făcut un tărboi de pomîni. Și nu s-au dus, cînd nu s-au văzut amenda. După care la-a pierit cheful.

Cel mai frumos „cadou” pe care îl poate oferi cineva din Zalău aproapelui este... o cutie cu chibrituri. Mai mare hazul să-i vezi pe fumători cum se pindesc unul pe altul care aprinde primul țigara pentru ca

Trimis cu un autocamion de
sapte tone şi jumătate la Bicz
cu treburi, Marian Zaharia, din
la Asociaţia economică din
Bicaz, a dus în judeţul Iaşi, în
gădănie cu un i-ar strică să facă şi
o... afacere. În înţelegere cu un
conştanţean, a urcat în maşină
nişte saci cu porumb şi a por-
nit să-i valorifice. Dar nu apre
Bicz, unde fusese trimis, ci
tocmai la Moineşti, cale de peste
150 kilometri, că auzează ei
că acolo e un preţ mai bun.

Teţul e mers ca pe... roate
până la Bacău, unde a fost stopo-
nat de organele de ordine.

Cu alte cuvinte, şi-a gâdit...
Bacăul!

Zile călduroase, de august. O baie e nu numai tentantă, ci și binecântă. Numai că atunci când te duci la cotaș, pe lângă scaun care te așteaptă în grădina acasă, ai să afle trebură să-ți supravegheze cu toată atenția. Altfel..

Dar atâtă duiozitate împotriva tragediilor petrecute în județul Timiș.

Un bățel în vîrstă de 6 ani, însoțit de doi copii, a plecat singur de acasă să se scalde în lacul de acumulare din apropierea localității.

O fetiță de 5 ani, din Cebeza, s-a dus să se scalde într-o baltă de la marginea satului.

Nefind nimeni prin apropiere, au avut de acumulare și năni a bălții cu pînă, nimeni din jur să cotei doi copii n-a mai putut fi salvat.

Rubrică realizată de
Petre POPA
și corespondenții „Săinteli”

CARNET
MUZICAL

pluș de vitalitate, de exuberanță: lumina; de fiecare cuplet, fiecare vorbă, cu constituincozitatea artistului de talent, care conștientizează diferența de podium, de scenă. Arta este una singură, și acest adevăr nu poate fi neglijat. Alături de Stela Popescu și de Ștefan Ștefănescu, nu, primă de public cu furtunoase aplauze, de asemenea cu mare succes în toate momentele, și Alexandru Ștefănescu, care nu ideal al celor două născute ale revistei, tot timpul într-un dialog sincer, direct cu spectatorii, cu verbul în permanentă trecut în interpretare, în travesti, a cupletului "Filmoane, Filmoane" — replică dură a săgărilor de mahană în fața lui Ștefănescu, care pătrund înăuntru pe scenă, a cîntecului "cules cu mîna din din comuna Căteu", de o "supervedeată" de către Ștefănescu, spectacolului estival pe care ni-l propune "Boema". Se mai poa-

unele tene au fost preluate din alte prezentații, chiar dacă unele prezente actoricești puteau fi mai consistente spre exemplu, în cazul lui Ștefan Ștefănescu, care, chiar dacă uitorcă ca între „viața rațională” și „cura de elăbrire” este totuși o mare diferență (ca între „consum echilibrat” și „ritual realizat prin sacrificiul”) conducerea teatrului nu au fost deloc dărnici cu decorurile... Înțelegem că acestea au fost posibilitățile, dar chiar numai poeziile și poezia? Oricum, nimic nu poate fi pus în balanță față de faptul că aproape două ore se petrec în compania triu-ului Stela Popescu — Al. Arșinel — Ștefan Ștefănescu, a trei actorilor Corinei Chircac, a muzicii lui V. Veselovski, că „slăbiciunile” de tot felul sînt un excelent prilej de meditație.

**Smaranda
OȚEANU**

time și, în același timp, să răspundă cerințelor stringente a istoriografiei noastre de largă abstracție. Astfel, în domeniul istoriei universale, un colectiv de cadre didactice*) de la catedra de istorie a Universității din București a elaborat un volum apărut în editura Academiei Române, numeștează cinci studii — fiecare dintre ele fiind axat pe un eveniment sau un aspect al relațiilor internaționale în perioada dată — scrise cu competență și activitate în lumina conceptelor materialiste-istorice. Deși studiile incluse în volum nu acoperă decât parțial aria și mai

care în parte oferă cititorului o serie de elemente care-l ajută la o mai bună înțelegere a cauzelor și relațiilor internaționale, a cauzelor reale care au făcut ca într-un răstimp de 20 de omezi să se cunoască ravagiile a doua conflagrații mondiale. Evoluția problemelor reparatiilor în anul —1924, prezentarea problemelor Orientului Mijlociu după primul război mondial, agresiunea militaristă japoneză în China și fascismul italian în Etiopia, momente ale relațiilor interamerice care între 1933 și 1939 au avut o importanță ale adâncirii contradicțiilor dintre marile puteri imperialiste, dintre statele burgheze mijlocii și mici,

rea bazelor pe care se întemeiază organizarea politică a lumii după primul război mondial — desigur, în cadrul unei celei de-a doua conflagrații mondiale.

Autori nu si-au propus să analizeze evenimentele în mod exhaustiv, ci au procedat — cu rezultate mult mai bune după părerea noastră — la circumscrierea lor în contextul istoric, insistând asupra semnificațiilor și implicațiilor pe care le-au avut evoluțiile relațiilor internaționale din epocă. Evocind, chiar numai parțial, una dintre cele mai drăcușoare și sângeroase epoci din istoria relațiilor internaționale, cartea îndeamnă la reflecție, oferind cititorului un înțeles vădit pentru

• Gh. N. Căzan, le dominante, pe de
E. Nastovici, N. Z. altă parte, contradicții
Lupu, Z. Zorin, C. care — desfașurate
Buse, Al. Vianu. pe fundalul principa-

7-8/1980

Cu prilejul celui de al XV-lea Congres Internațional de științe istorice, a văzut lumina tiparului un număr dublu al „Revisite de istorie” (7-8/1980), în aproape patru sute de pagini sînt înfățișate realizările istoriografiei românești din perioada construcției socialiste, o atenție deosebită acordîndu-se cercetărilor din ultimul deceniu și jumătate.

Autori studiilor au strănut în chip firesc nu atît asupra titlurilor, cît asupra problemelor care au stat în centrul atenției cercetătorilor de specialitate. Sînt prezentate în mod conștient și cu bună încredere în fața cititorului aceste lucrări, care au fost cunoscute și procesate de formare a poporului român: ge-

neza și evoluția statelor feudale românești, a civilizației materiale și spirituale în epoca medievală; formarea națiunii române și a statului unitar român; istoria României în perioada contemporană.

Sînt examinate apoi rezultatele cercetărilor românești de istorie universală, aprecia-

FESTIVITATE C

chegat noi și valoroase colecții de izvoare interne și străine, care au îmbogățit substanțial baza documentară a cercetării. Celelalte studii incluse în acest număr tratează probleme privitoare la cercetarea istoriei naționalităților conlocu-tore — evidențindu-se faptul că dezvoltarea acestor cercetări constituie încă o expresie a preluării, pe care partidul nostru

o acordă tradițiilor
progresiste ale na
ționalităților conlo
cuitoare, rădăcinilo
adnci ale frației oa
menilor muncii ro
mâni și de alte na
ționalități din țara no
astră; la istoriografi
militară; la istori
istoriografiei; la cer
cetările de demogra
fie istorică; la dezvol
tarea științelor spe
ciale istorice.

S. ACHIM

FESTIVITATE CU PRILEJUL APARIȚIEI VOLUMELOR

„Strămoșii românilor — vestigii milenare de cultură și artă“

Vineri, în cadrul unei festivități ce a avut loc în rotunda Ateneului român, a fost lansată o recentă apariție editorială. Sub titlul generic „Strămoșii românilor — vestigii milenare de cultură și artă”, editura „Meridiane” a tipărit patru volume care înfățișează vechimea, continuitatea, stabilitatea și specificul creației culturale în spațiul nostru geografic și istoric, din cele mai vechi timpuri și până la primele forme de manifestare a poporului român.

turii dacilor liberi, sinteza culturală dintre cele două procese, în condițiile retragerii armatei și administrației romane la sud de Dunăre și de constituire a culturii daco-romanice. Sint, totodată, prezentate raporturile acestei culturi cu culturile proprii popoarelor migratoare, precum și dezvoltarea culturii daco-romanice într-un mod specific, până la transformarea ei în cultura românească veche.

Primul volum, „Preistoria Daciei”, urmărește procesul istoricocultural de apariția primelor forme de viață pe teritoriul României până la sfârșitul secolului VI î.e.n. Cel de-al doilea volum — „Geto-dacii” — prezintă vestigiile culturii geto-dacice. Volumul 3 — „Decabal și Trăian” — reconstituie desfășurarea războaielor daco-romane. Cel de-al patrulea volum — „Daco-romani” — ilustrează în două tomuri procesul de romanizare a populației din provincia Dacia, în paralel cu dezvoltarea cul-

Huni prof. Mircea Petrescu-Dimbovița, vicepreședinte al Biroului Comitetului național al istoricilor și prof. H. Daicovicu, directorul Muzeului de istorie a Transilvaniei.

La festivitate au asistat Suzana Gâdea, președinte al Consiliului Culturii și Educației Socialiste, Mihnea Gheorghiu, președinte al Academiei de științe sociale și politice, oameni de știință și cultură participanți la cel de-al XV-lea Congres internațional de științe istorice.

(Agerpres)

(Agerpres)

În Editura politică a apărut volumul :
***Vechimea, permanența și unitatea poporului
român în scrierile socialistilor***

Texte ale socialiștilor români scrise între anii 1872-1919

● A doua primăvară: CENTRAL
 — 9.30; 11.30; 13.30; 15.30; 17.30;
 19.30. COTROCENI — 15; 17.15;
 19.30.
 ● Elvis și prietenii săi: CAPITOL
 — 9; 11.15; 13.30; 15.45; 18; 20.15.
 ● Rebelul: FAVORIT — 9; 11.15;
 13.30; 15.45; 18; 20.15. TOMIS — 9;
 11.15; 13.30; 15.45; 18; 20.15. la gră-
 dină — 21.
 ● Tereza: VICTORIA — 9.30; 12;
 14.30; 17; 19.30.
 ● Puterea lui Adevărul: SCALA —
 9; 12.15; 16; 19.15.

- Un otație în plus : PATRIA —
9 : 11.15 ; 13.30 ; 13.45 ; 18 : 20.15 ;
LUGUȘTEA — 9 : 11.15 ; 13.30 ; 13.45 ;
- 18 : 20.15. GRĂDINA CAPIȚO —
— 21.
- Sub patru teatrali : STUDIO —
— 10 : 12 ; 14 : 16 ; 18 : 20.
- Program de filme documentare :
DRUMUL NOI — 9.30 ; 11.30 ; 13.30 ;
15.30 ; 17.30 ; 19.30.
- Aventură în Arabia — 9 : 10.45 ;
12.30 ; 14.15 : Animalele răspund —
16 : 18 : 20 : DOINA.
- Artistă, dolari ai ardelenilor
PROGRESUL — 15 : 18 : 20.
- Drapelul și Festival — 9 :
11.15 ; 13.30 ; 15.45 ; 18 : 20. GRADI-
NA SCALA — 21.
- Al treilea sac mortal ! FEROC-
VIAR — 9 : 11.15 ; 13.30 ; 15.45 ; 18 :

M.15. AURORA — 9: 11.15; 13.30;
15.45; 19, 30, la grădina 2L
Indice de gradat cer L.15.
CAFARU — 9: 11.30; 14: 17;
19.45.
* Tara cald mabalc: EXCEL-
SIOR — 9: 11.15; 13.30; 15.45; 19;
20.15. MELODIA — 9: 11.15; 13.30;
15.45; 19.45.
Onoara pierdută a Katharin
Blum: GRVITA — 9: 11.15; 13.30;
15.45; 18; 20.15.
* Ifigenia: EFORIE — 9: 11.30;
14: 16.30; 19.
* Vata dubia: BUZESTI — 13.30;
17.45.
* Beateaua „S” DACCIA — 9:
11.15; 13.30; 15.45; 18; 20.15.
* Familia noastră: CULTURAL
— 9: 11.15; 13.30; 15.45; 19; 20.15.

• Vinătore neobisnuită : LIRA -
 18.15; 18.15; 20.30, la grădina • 20.48.
 • Sacrificiul de Anul Nou : DRU-
 MUL SĂRII - 16; 18; 20.
 • Intorcerea lui Vodă Lăpuș-
 neanu : POPULAR - 15; 19.
 • Abba : FLORESCA • 8; 11;
 13.30; 17.45; 20. FLAMURA -
 11.15; 13.30; 15.45; 18; 20.
 • Drumul caselor : FERENTARI -
 15.30; 17.30; 19.30. MUNCA -
 15.30; 17.45; 20.
 • Meeaj din spațiu : GLORIA -
 11.15; 13.30; 15.45; 18; 20.15.
 • Călătoreț cu esarță albă : GIU-
 LESTI - • 11; 13.15; 15.30;
 17.45; 20.
 • Noi aventuri pe vasul „Posel-

ion" : PACEA — 15.30; 17.30; 19.30.
PARC HOTEL — 21. GRADINA
— 8.15; 10.15; 12.15.

Cascadorii Zooper : MIORITA
— 9; 11.15; 13.30; 15.45; 18; 20. ARTA
— 9; 11.15; 13.30; 15.45; 18; 20. LA
gradina — 20.45.

Ion, blestemul pamintului, ble-
stamul iubirii : VOLGA — 9.30;
11.15; 13.30; 15.45; 18.

Casti „Divina” : COSMOS — 13;
15.15; 17.30; 19.30.

Uimitorul capitan Nemo : MO-
DERN — 9; 11.15; 13.30; 15.45; 18;
20.15. la gradina — 21.15.

Prietenii mei indieni : FLA-
CARA — 16; 18; 20.

Copilaria Interupta : VIITO-
RUL — 15.30; 19.

Seala curajului II : GRĂDINA
JUZEȚI — 20.45.
Încercarea acasă : GRĂDINA
LUTURAL — 20.30.
Adio, dar rămân eu tine : GRĂ-
DINA GLORIA — 21.
Bizonul alb : GRĂDINA LU-
SAFARU — 20.45.

teatre

Teatrul Național (sala mică) :
Ameni și soarec — 19.30. (la
sătul de vară „N. Bălcescu-
născuții Noi) : Casașoria — 20.
Opera Română (în foyer) :

13.
 Teatrul de operetă al Teatrul
 de vară Herăstrău; Sיעלה Ope-
 20.
 Teatrul Mic al la Rotonda
 (fiorilor din Cismigiu); Stator-
 suet si pe acest pământ — spectacol
 sunet si lumină — 21.30.
 Ansamblu artistic „Rapsodia
 mână”: La finta dorului —
 20.
 Teatrul evreiesc de stat: In-
 un ceas bun — 18.30.
 Ansamblu de estradă al Arma-
 (la grădina de vară din Intr.
 eozolanu); Pe aripile tineretii
 20.

Teatrul Național (sala mică)
Ameni și șoareci — 19.30 :
Teatrul de vară „N. Bălcescu”
(Acureștii Noi) : Căsătoria — 20.00
Opera Română (în foyeul)

Manifestări peste hotare consacrate sărbătorii naționale a României

La Ambasada României de la Moscova a avut loc o conferință de presă consacrată celei de-a 36-a aniversări a revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antitotalitaristă. În cuvântarea rostită cu acest prilej, Traian Dudaș, ambasadorul României în Uniunea Sovietică, a trecut în revistă lupta poporului român pentru libertate și independență națională, care a culminat cu actul de la 23 August, cînd, sub conducerea Partidului Comunist Român, a fost inaugurată o nouă etapă în istoria patriei, fiind deschisă calea împlinirii idealurilor și năzuințelor de libertate și dreptate ale poporului român, a cuceririi deplină a independenței și suveranității naționale, pentru transformarea revoluționară a societății românești.

Vorbitorul a subliniat că sărbătorirea națională este aniversată în anul în care se împlinesc 2050 de ani de la întemeierea primului stat de centralizat și independent și 15 ani de cînd în fruntea partidului a fost ales tovarășul Nicolae Ceaușescu, perioadă de împliniri fără precedent în istoria patriei.

Ambasadorul român a evidențiat importanța deosebită a întîlnirilor dintre tovarășii Nicolae Ceaușescu și L. Brejnev, pentru dezvoltarea multilaterală a colaborării dintre P.C.R. și P.C.U.S., dintre cele două țări și popoare.

Au participat reprezentanți ai presei centrale și locale, ai radioteleviziunii sovietice.

La Ambasada română din Praga a avut loc o conferință de presă, la care au participat reprezentanți ai secției mijloacelor de informare în masă a C.C. al P.C. din Cehoslovacia, ai Ministerului Afacerilor Externe, agenției de presă C.T.K., a radiodifuziunii și televiziunii, ziariștii.

În cuvîntul său, ambasadorul țării noastre în R.S. Cehoslovacia, Ionel Diaconescu, a subliniat însemnătatea evenimentului aniversat, a evidențiat realizările poporului român în construcția socialistă, în special în perioada de după Congresul al IX-lea al P.C.R., dezvoltarea continuă a relațiilor de prietenie și colaborare dintre România și Cehoslovacia, precum și activitatea României pe plan internațional.

Cei prezenți au vizitat expoziția „Vestigi din Carpați”, deschisă în saloanele ambasadei.

La Consulatul general al României de la Bratislava a fost organizată o conferință de presă, la care au participat redactorii ai principalelor ziare și reviste, ai radioului și televiziunii din capitala slovacă. Consulul general al țării noastre, Ioan Murg, a făcut o expunere cu privire la acest eveniment, evocînd efortul și jertfele

S. U. A. Încheierea Convenției naționale a Partidului Democrat

NEW YORK 15 (Agerpres). — Convenția Națională a Partidului Democrat din Statele Unite și-a încheiat lucrările la New York. După cum se știe, Jimmy Carter a fost investit drept candidat democrat în alegerile prezidențiale din luna noiembrie. Alături de el, pentru funcția de vicepreședinte va candida Walter Mondale.

În cadrul Convenției a fost elaborată platforma-program a Partidului Democrat, rezultat al compromisului dintre gruparea care l-a susținut pe președintele Carter și cea a senatului Kennedy. Pe plan intern, documentul pune accentul principal pe problemele economice și sociale cu care sînt confruntate S.U.A. în prezent, preconizînd, între altele, ca o prioritate absolută în redresarea situației economice-sociale americane trebuie să revină reducerii șomajului, ce afectează circa 8,2 milioane cetățeni americani. Printre celelalte obiective înscrise în acest capitol în platforma electorală democrat se

Care sînt principalele preocupări latino-americane în noul deceniu? Prin ce irascibilitate vor caracteriza evoluțiile continentale în anii '80? Acestea sînt problemele ridicate într-o suită de documente și studii ale C.E.P.A.L. (Comisia Economică a O.N.U. pentru America Latină) care, pornind de la bilanțul deceniului trecut, prezintă tendințele de perspectivă din planurile naționale de dezvoltare, schitează, în linii mari, tendințele ce se prefigurează în viitorii ani la nivelul continentului latino-american.

Evident, realitățile social-politice și gradul de dezvoltare economică diferă de la o țară latino-americană la alta. Dincolo de acestea, există însă un sir de tendințe cu caracter general, orientări și procese fundamentale care reflectă preocuparea spre lichidarea fenomenelor de subdezvoltare, întărirea independenței economice. Documentele C.E.P.A.L. la care ne referim („Analiza dezvoltării regionale tendințe de perspectivă” și „Proiecte de Americi Latine în pragul anilor '80”) apreciază că marile consensuri latino-americane din deceniul trecut vînzînd consolidarea dezvoltării independente, de sine stătătoare, se vor manifesta în noul deceniu cu intensitate și mai sporită.

ÎN ACȚIUNE — IDEILE SUVERANITĂȚII. Numeroase analize ale politologilor și economiștilor latino-americani subliniază că vor cauteriza evoluțiile continentale de perspectivă din punct de vedere economic — bătăliele din secolul trecut pentru suveranitate politică. De însemnătate istorică sînt considerate victoriile obținute, în perioada 1980-1979, pentru recucerirea suveranității asupra multora din resursele naturale acaparate de monopolii imperiale. Prin naționalizări succesive au fost reîntregite în patrimoniul național și puse sub control și administrație statele din Peru, petrolul, marile mine de cupru și de zinc; în Venezuela — zăcămintele de minereu de fier și industria petroliferă; în Columbia — importante mine de cărbune și de

Președintele Madagascarului l-a primit pe reprezentantul P.C.R.

ANTANANARIVO 15 (Agerpres). — Un schimb de mesaje între tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, și președintele Republicii Democratice Madagascar, secretar general al Partidului Avangardă, Revoluției Malgașe, Didier Ratsiraka, a avut loc la Antananarivo, cu prilejul primirii de către președintele Ratsiraka a reprezentantului Partidului Comunist Român la lucrările celui de-al IX-lea Congres al Partidului Congresul pentru Independența Madagascarului, Ion Catrinescu, membru al C.C. al P.C.R., prim-secretar al Comitetului județean Brăila al P.C.R.

Cu acest prilej, din partea tovarășului Nicolae Ceaușescu a fost transmis președintelui Didier Ratsiraka un salut prietenesc, împreună cu cele mai bune urări de sănătate și fericire, iar poporul lui pștețen al R.D. Madagascar nu s-a cese în lupta sa de edificare a unei

INDIA Apel la unitate pentru soluționarea problemelor economico-sociale

DELHI 15 (Agerpres). — În mesajul radiotelevizat adresat țării cu prilejul celei de-a 33-a aniversări a independenței republicii, președintele Indiei, Neelam Sanjiva Reddy, a evidențiat realizările obținute de poporul indian în diverse domenii. Referindu-se la dificultățile cu care este confruntată în prezent India, șeful statului a subliniat necesitatea creării de noi locuri de muncă în industrie și agricultură, a înfăptuirii unor largi reforme sociale. Președintele Reddy și-a exprimat încrederea că actualul guvern va reuși să găsească soluții la cele mai presante dintre aceste probleme.

Primul ministru, Indira Gandhi, a declarat, cu același prilej, că țara sa se pronunță pentru promovarea unor bune relații de prietenie și cooperare cu toate țările vecine. Întrucît „nimic nu poate fi cîștigat prin ostilitate și confruntare”, India, a spus premierul, este confruntată cu pericolul sporit din cauza curselor înarmate, care a antrenat și zona Oceanului Indian.

În ceea ce privește politica internă, premierul indian a trecut în revistă situația economică și socială, exprimîndu-și în special îngrijorarea în legătură cu recrudescența incidentelor dintre diferite comunități etnice și religioase. Indira Gandhi a lansat un apel la unitate și disciplină pentru depășirea problemelor social-economice cu care este confruntată India.

VICTIMELE SĂRĂCIEI ȘI MIZERIEI Anul trecut, 15 milioane de oameni au pierit de foame

CIUDAD DE MEXICO 15 (Agerpres). — Anul trecut, pe glob, peste 15 milioane de oameni au pierit din cauza foametei, s-a subliniat în cadrul dezbaterilor care au avut loc la Ciudad de Mexico cu prilejul unui colocoliu privind drepturile omului, organizat de UNESCO. Vorbitorii au arătat că, în total, peste 450 milioane de oameni au avut de suferit din cauza mizeriei și foametei, în primul rînd în țările cele mai sărace ale lumii. În

raii Industriale. O serie de țări latino-americane au pus pe picioroaze un raport al secretariatului executiv al C.E.P.A.L. relevă însemnătatea tot mai mare care va reveni întreprinderilor din sectorul public. În raport se subliniază importanța pe care o dobîndeste și în perspectiva anilor '80 consolidarea rolului sectorului public, al statului în promovarea orientărilor deopotrivă spre modernizarea producției și întărirea dezvoltării independente.

AMERICA LATINĂ: Preocupări prioritare pentru anii '80 Ample programe de dezvoltare economică independentă

cătoare de bunuri capitale. În 1978, metalurgia latino-americană a intrat în 10 ani de producție și din 1960. Modificînd structurile producției și, ca atare, ale exporturilor, industria lăzării a contribuit la stimularea legăturilor comerciale și de cooperare. Față de 1961, cînd producția de produse industriale a însemnat 23,4 milioane de tone de oțel, de cînd ori mai mult decît în 1960. O pondere sporită au dobîndit industriile producătoare de bunuri capitale. În 1978, metalurgia latino-americană a intrat în 10 ani de producție și din 1960. Modificînd structurile producției și, ca atare, ale exporturilor, industria lăzării a contribuit la stimularea legăturilor comerciale și de cooperare. Față de 1961, cînd producția de produse industriale a însemnat 23,4 milioane de tone de oțel, de cînd ori mai mult decît în 1960. O pondere sporită au dobîndit industriile producătoare de bunuri capitale. În 1978, metalurgia latino-americană a intrat în 10 ani de producție și din 1960. Modificînd structurile producției și, ca atare, ale exporturilor, industria lăzării a contribuit la stimularea legăturilor comerciale și de cooperare. Față de 1961, cînd producția de produse industriale a însemnat 23,4 milioane de tone de oțel, de cînd ori mai mult decît în 1960. O pondere sporită au dobîndit industriile producătoare de bunuri capitale. În 1978, metalurgia latino-americană a intrat în 10 ani de producție și din 1960. Modificînd structurile producției și, ca atare, ale exporturilor, industria lăzării a contribuit la stimularea legăturilor comerciale și de cooperare. Față de 1961, cînd producția de produse industriale a însemnat 23,4 milioane de tone de oțel, de cînd ori mai mult decît în 1960. O pondere sporită au dobîndit industriile producătoare de bunuri capitale. În 1978, metalurgia latino-americană a intrat în 10 ani de producție și din 1960. Modificînd structurile producției și, ca atare, ale exporturilor, industria lăzării a contribuit la stimularea legăturilor comerciale și de cooperare. Față de 1961, cînd producția de produse industriale a însemnat 23,4 milioane de tone de oțel, de cînd ori mai mult decît în 1960. O pondere sporită au dobîndit industriile producătoare de bunuri capitale. În 1978, metalurgia latino-americană a intrat în 10 ani de producție și din 1960. Modificînd structurile producției și, ca atare, ale exporturilor, industria lăzării a contribuit la stimularea legăturilor comerciale și de cooperare. Față de 1961, cînd producția de produse industriale a însemnat 23,4 milioane de tone de oțel, de cînd ori mai mult decît în 1960. O pondere sporită au dobîndit industriile producătoare de bunuri capitale. În 1978, metalurgia latino-americană a intrat în 10 ani de producție și din 1960. Modificînd structurile producției și, ca atare, ale exporturilor, industria lăzării a contribuit la stimularea legăturilor comerciale și de cooperare. Față de 1961, cînd producția de produse industriale a însemnat 23,4 milioane de tone de oțel, de cînd ori mai mult decît în 1960. O pondere sporită au dobîndit industriile producătoare de bunuri capitale. În 1978, metalurgia latino-americană a intrat în 10 ani de producție și din 1960. Modificînd structurile producției și, ca atare, ale exporturilor, industria lăzării a contribuit la stimularea legăturilor comerciale și de cooperare. Față de 1961, cînd producția de produse industriale a însemnat 23,4 milioane de tone de oțel, de cînd ori mai mult decît în 1960. O pondere sporită au dobîndit industriile producătoare de bunuri capitale. În 1978, metalurgia latino-americană a intrat în 10 ani de producție și din 1960. Modificînd structurile producției și, ca atare, ale exporturilor, industria lăzării a contribuit la stimularea legăturilor comerciale și de cooperare. Față de 1961, cînd producția de produse industriale a însemnat 23,4 milioane de tone de oțel, de cînd ori mai mult decît în 1960. O pondere sporită au dobîndit industriile producătoare de bunuri capitale. În 1978, metalurgia latino-americană a intrat în 10 ani de producție și din 1960. Modificînd structurile producției și, ca atare, ale exporturilor, industria lăzării a contribuit la stimularea legăturilor comerciale și de cooperare. Față de 1961, cînd producția de produse industriale a însemnat 23,4 milioane de tone de oțel, de cînd ori mai mult decît în 1960. O pondere sporită au dobîndit industriile producătoare de bunuri capitale. În 1978, metalurgia latino-americană a intrat în 10 ani de producție și din 1960. Modificînd structurile producției și, ca atare, ale exporturilor, industria lăzării a contribuit la stimularea legăturilor comerciale și de cooperare. Față de 1961, cînd producția de produse industriale a însemnat 23,4 milioane de tone de oțel, de cînd ori mai mult decît în 1960. O pondere sporită au dobîndit industriile producătoare de bunuri capitale. În 1978, metalurgia latino-americană a intrat în 10 ani de producție și din 1960. Modificînd structurile producției și, ca atare, ale exporturilor, industria lăzării a contribuit la stimularea legăturilor comerciale și de cooperare. Față de 1961, cînd producția de produse industriale a însemnat 23,4 milioane de tone de oțel, de cînd ori mai mult decît în 1960. O pondere sporită au dobîndit industriile producătoare de bunuri capitale. În 1978, metalurgia latino-americană a intrat în 10 ani de producție și din 1960. Modificînd structurile producției și, ca atare, ale exporturilor, industria lăzării a contribuit la stimularea legăturilor comerciale și de cooperare. Față de 1961, cînd producția de produse industriale a însemnat 23,4 milioane de tone de oțel, de cînd ori mai mult decît în 1960. O pondere sporită au dobîndit industriile producătoare de bunuri capitale. În 1978, metalurgia latino-americană a intrat în 10 ani de producție și din 1960. Modificînd structurile producției și, ca atare, ale exporturilor, industria lăzării a contribuit la stimularea legăturilor comerciale și de cooperare. Față de 1961, cînd producția de produse industriale a însemnat 23,4 milioane de tone de oțel, de cînd ori mai mult decît în 1960. O pondere sporită au dobîndit industriile producătoare de bunuri capitale. În 1978, metalurgia latino-americană a intrat în 10 ani de producție și din 1960. Modificînd structurile producției și, ca atare, ale exporturilor, industria lăzării a contribuit la stimularea legăturilor comerciale și de cooperare. Față de 1961, cînd producția de produse industriale a însemnat 23,4 milioane de tone de oțel, de cînd ori mai mult decît în 1960. O pondere sporită au dobîndit industriile producătoare de bunuri capitale. În 1978, metalurgia latino-americană a intrat în 10 ani de producție și din 1960. Modificînd structurile producției și, ca atare, ale exporturilor, industria lăzării a contribuit la stimularea legăturilor comerciale și de cooperare. Față de 1961, cînd producția de produse industriale a însemnat 23,4 milioane de tone de oțel, de cînd ori mai mult decît în 1960. O pondere sporită au dobîndit industriile producătoare de bunuri capitale. În 1978, metalurgia latino-americană a intrat în 10 ani de producție și din 1960. Modificînd structurile producției și, ca atare, ale exporturilor, industria lăzării a contribuit la stimularea legăturilor comerciale și de cooperare. Față de 1961, cînd producția de produse industriale a însemnat 23,4 milioane de tone de oțel, de cînd ori mai mult decît în 1960. O pondere sporită au dobîndit industriile producătoare de bunuri capitale. În 1978, metalurgia latino-americană a intrat în 10 ani de producție și din 1960. Modificînd structurile producției și, ca atare, ale exporturilor, industria lăzării a contribuit la stimularea legăturilor comerciale și de cooperare. Față de 1961, cînd producția de produse industriale a însemnat 23,4 milioane de tone de oțel, de cînd ori mai mult decît în 1960. O pondere sporită au dobîndit industriile producătoare de bunuri capitale. În 1978, metalurgia latino-americană a intrat în 10 ani de producție și din 1960. Modificînd structurile producției și, ca atare, ale exporturilor, industria lăzării a contribuit la stimularea legăturilor comerciale și de cooperare. Față de 1961, cînd producția de produse industriale a însemnat 23,4 milioane de tone de oțel, de cînd ori mai mult decît în 1960. O pondere sporită au dobîndit industriile producătoare de bunuri capitale. În 1978, metalurgia latino-americană a intrat în 10 ani de producție și din 1960. Modificînd structurile producției și, ca atare, ale exporturilor, industria lăzării a contribuit la stimularea legăturilor comerciale și de cooperare. Față de 1961, cînd producția de produse industriale a însemnat 23,4 milioane de tone de oțel, de cînd ori mai mult decît în 1960. O pondere sporită au dobîndit industriile producătoare de bunuri capitale. În 1978, metalurgia latino-americană a intrat în 10 ani de producție și din 1960. Modificînd structurile producției și, ca atare, ale exporturilor, industria lăzării a contribuit la stimularea legăturilor comerciale și de cooperare. Față de 1961, cînd producția de produse industriale a însemnat 23,4 milioane de tone de oțel, de cînd ori mai mult decît în 1960. O pondere sporită au dobîndit industriile producătoare de bunuri capitale. În 1978, metalurgia latino-americană a intrat în 10 ani de producție și din 1960. Modificînd structurile producției și, ca atare, ale exporturilor, industria lăzării a contribuit la stimularea legăturilor comerciale și de cooperare. Față de 1961, cînd producția de produse industriale a însemnat 23,4 milioane de tone de oțel, de cînd ori mai mult decît în 1960. O pondere sporită au dobîndit industriile producătoare de bunuri capitale. În 1978, metalurgia latino-americană a intrat în 10 ani de producție și din 1960. Modificînd structurile producției și, ca atare, ale exporturilor, industria lăzării a contribuit la stimularea legăturilor comerciale și de cooperare. Față de 1961, cînd producția de produse industriale a însemnat 23,4 milioane de tone de oțel, de cînd ori mai mult decît în 1960. O pondere sporită au dobîndit industriile producătoare de bunuri capitale. În 1978, metalurgia latino-americană a intrat în 10 ani de producție și din 1960. Modificînd structurile producției și, ca atare, ale exporturilor, industria lăzării a contribuit la stimularea legăturilor comerciale și de cooperare. Față de 1961, cînd producția de produse industriale a însemnat 23,4 milioane de tone de oțel, de cînd ori mai mult decît în 1960. O pondere sporită au dobîndit industriile producătoare de bunuri capitale. În 1978, metalurgia latino-americană a intrat în 10 ani de producție și din 1960. Modificînd structurile producției și, ca atare, ale exporturilor, industria lăzării a contribuit la stimularea legăturilor comerciale și de cooperare. Față de 1961, cînd producția de produse industriale a însemnat 23,4 milioane de tone de oțel, de cînd ori mai mult decît în 1960. O pondere sporită au dobîndit industriile producătoare de bunuri capitale. În 1978, metalurgia latino-americană a intrat în 10 ani de producție și din 1960. Modificînd structurile producției și, ca atare, ale exporturilor, industria lăzării a contribuit la stimularea legăturilor comerciale și de cooperare. Față de 1961, cînd producția de produse industriale a însemnat 23,4 milioane de tone de oțel, de cînd ori mai mult decît în 1960. O pondere sporită au dobîndit industriile producătoare de bunuri capitale. În 1978, metalurgia latino-americană a intrat în 10 ani de producție și din 1960. Modificînd structurile producției și, ca atare, ale exporturilor, industria lăzării a contribuit la stimularea legăturilor comerciale și de cooperare. Față de 1961, cînd producția de produse industriale a însemnat 23,4 milioane de tone de oțel, de cînd ori mai mult decît în 1960. O pondere sporită au dobîndit industriile producătoare de bunuri capitale. În 1978, metalurgia latino-americană a intrat în 10 ani de producție și din 1960. Modificînd structurile producției și, ca atare, ale exporturilor, industria lăzării a contribuit la stimularea legăturilor comerciale și de cooperare. Față de 1961, cînd producția de produse industriale a însemnat 23,4 milioane de tone de oțel, de cînd ori mai mult decît în 1960. O pondere sporită au dobîndit industriile producătoare de bunuri capitale. În 1978, metalurgia latino-americană a intrat în 10 ani de producție și din 1960. Modificînd structurile producției și, ca atare, ale exporturilor, industria lăzării a contribuit la stimularea legăturilor comerciale și de cooperare. Față de 1961, cînd producția de produse industriale a însemnat 23,4 milioane de tone de oțel, de cînd ori mai mult decît în 1960. O pondere sporită au dobîndit industriile producătoare de bunuri capitale. În 1978, metalurgia latino-americană a intrat în 10 ani de producție și din 1960. Modificînd structurile producției și, ca atare, ale exporturilor, industria lăzării a contribuit la stimularea legăturilor comerciale și de cooperare. Față de 1961, cînd producția de produse industriale a însemnat 23,4 milioane de tone de oțel, de cînd ori mai mult decît în 1960. O pondere sporită au dobîndit industriile producătoare de bunuri capitale. În 1978, metalurgia latino-americană a intrat în 10 ani de producție și din 1960. Modificînd structurile producției și, ca atare, ale exporturilor, industria lăzării a contribuit la stimularea legăturilor comerciale și de cooperare. Față de 1961, cînd producția de produse industriale a însemnat 23,4 milioane de tone de oțel, de cînd ori mai mult decît în 1960. O pondere sporită au dobîndit industriile producătoare de bunuri capitale. În 1978, metalurgia latino-americană a intrat în 10 ani de producție și din 1960. Modificînd structurile producției și, ca atare, ale exporturilor, industria lăzării a contribuit la stimularea legăturilor comerciale și de cooperare. Față de 1961, cînd producția de produse industriale a însemnat 23,4 milioane de tone de oțel, de cînd ori mai mult decît în 1960. O pondere sporită au dobîndit industriile producătoare de bunuri capitale. În 1978, metalurgia latino-americană a intrat în 10 ani de producție și din 1960. Modificînd structurile producției și, ca atare, ale exporturilor, industria lăzării a contribuit la stimularea legăturilor comerciale și de cooperare. Față de 1961, cînd producția de produse industriale a însemnat 23,4 milioane de tone de oțel, de cînd ori mai mult decît în 1960. O pondere sporită au dobîndit industriile producătoare de bunuri capitale. În 1978, metalurgia latino-americană a intrat în 10 ani de producție și din 1960. Modificînd structurile producției și, ca atare, ale exporturilor, industria lăzării a contribuit la stimularea legăturilor comerciale și de cooperare. Față de 1961, cînd producția de produse industriale a însemnat 23,4 milioane de tone de oțel, de cînd ori mai mult decît în 1960. O pondere sporită au dobîndit industriile producătoare de bunuri capitale. În 1978, metalurgia latino-americană a intrat în 10 ani de producție și din 1960. Modificînd structurile producției și, ca atare, ale exporturilor, industria lăzării a contribuit la stimularea legăturilor comerciale și de cooperare. Față de 1961, cînd producția de produse industriale a însemnat 23,4 milioane de tone de oțel, de cînd ori mai mult decît în 1960. O pondere sporită au dobîndit industriile producătoare de bunuri capitale. În 1978, metalurgia latino-americană a intrat în 10 ani de producție și din 1960. Modificînd structurile producției și, ca atare, ale exporturilor, industria lăzării a contribuit la stimularea legăturilor comerciale și de cooperare. Față de 1961, cînd producția de produse industriale a însemnat 23,4 milioane de tone de oțel, de cînd ori mai mult decît în 1960. O pondere sporită au dobîndit industriile producătoare de bunuri capitale. În 1978, metalurgia latino-americană a intrat în 10 ani de producție și din 1960. Modificînd structurile producției și, ca atare, ale exporturilor, industria lăzării a contribuit la stimularea legăturilor comerciale și de cooperare. Față de 1961, cînd producția de produse industriale a însemnat 23,4 milioane de tone de oțel, de cînd ori mai mult decît în 1960. O pondere sporită au dobîndit industriile producătoare de bunuri capitale. În 1978, metalurgia latino-americană a intrat în 10 ani de producție și din 1960. Modificînd structurile producției și, ca atare, ale exporturilor, industria lăzării a contribuit la stimularea legăturilor comerciale și de cooperare. Față de 1961, cînd producția de produse industriale a însemnat 23,4 milioane de tone de oțel, de cînd ori mai mult decît în 1960. O pondere sporită au dobîndit industriile producătoare de bunuri capitale. În 1978, metalurgia latino-americană a intrat în 10 ani de producție și din 1960. Modificînd structurile producției și, ca atare, ale exporturilor, industria lăzării a contribuit la stimularea legăturilor comerciale și de cooperare. Față de 1961, cînd producția de produse industriale a însemnat 23,4 milioane de tone de oțel, de cînd ori mai mult decît în 1960. O pondere sporită au dobîndit industriile producătoare de bunuri capitale. În 1978, metalurgia latino-americană a intrat în 10 ani de producție și din 1960. Modificînd structurile producției și, ca atare, ale exporturilor, industria lăzării a contribuit la stimularea legăturilor comerciale și de cooperare. Față de 1961, cînd producția de produse industriale a însemnat 23,4 milioane de tone de oțel, de cînd ori mai mult decît în 1960. O pondere sporită au dobîndit industriile producătoare de bunuri capitale. În 1978, metalurgia latino-americană a intrat în 10 ani de producție și din 1960. Modificînd structurile producției și, ca atare, ale exporturilor, industria lăzării a contribuit la stimularea legăturilor comerciale și de cooperare. Față de 1961, cînd producția de produse industriale a însemnat 23,4 milioane de tone de oțel, de cînd ori mai mult decît în 1960. O pondere sporită au dobîndit industriile producătoare de bunuri capitale. În 1978, metalurgia latino-americană a intrat în 10 ani de producție și din 1960. Modificînd structurile producției și, ca atare, ale exporturilor, industria lăzării a contribuit la stimularea legăturilor comerciale și de cooperare. Față de 1961, cînd producția de produse industriale a însemnat 23,4 milioane de tone de oțel, de cînd ori mai mult decît în 1960. O pondere sporită au dobîndit industriile producătoare de bunuri capitale. În 1978, metalurgia latino-americană a intrat în 10 ani de producție și din 1960. Modificînd structurile producției și, ca atare, ale exporturilor, industria lăzării a contribuit la stimularea legăturilor comerciale și de cooperare. Față de 1961, cînd producția de produse industriale a însemnat 23,4 milioane de tone de oțel, de cînd ori mai mult decît în 1960. O pondere sporită au dobîndit industriile producătoare de bunuri capitale. În 1978, metalurgia latino-americană a intrat în 10 ani de producție și din 1960. Modificînd structurile producției și, ca atare, ale exporturilor, industria lăzării a contribuit la stimularea legăturilor comerciale și de cooperare. Față de 1961, cînd producția de produse industriale a însemnat 23,4 milioane de tone de oțel, de cînd ori mai mult decît în 1960. O pondere sporită au dobîndit industriile producătoare de bunuri capitale. În 1978, metalurgia latino-americană a intrat în 10 ani de producție și din 1960. Modificînd structurile producției și, ca atare, ale exporturilor, industria lăzării a contribuit la stimularea legăturilor comerciale și de cooperare. Față de 1961, cînd producția de produse industriale a însemnat 23,4 milioane de tone de oțel, de cînd ori mai mult decît în 1960. O pondere sporită au dobîndit industriile producătoare de bunuri capitale. În 1978, metalurgia latino-americană a intrat în 10 ani de producție și din 1960. Modificînd structurile producției și, ca atare, ale exporturilor, industria lăzării a contribuit la stimularea legăturilor comerciale și de cooperare. Față de 1961, cînd producția de produse industriale a însemnat 23,4 milioane de tone de oțel, de cînd ori mai mult decît în 1960. O pondere sporită au dobîndit industriile producătoare de bunuri capitale. În 1978, metalurgia latino-americană a intrat în 10 ani de producție și din 1960. Modificînd structurile producției și, ca atare, ale exporturilor, industria lăzării a contribuit la stimularea legăturilor comerciale și de cooperare. Față de 1961, cînd producția de produse industriale a însemnat 23,4 milioane de tone de oțel, de cînd ori mai mult decît în 1960. O pondere sporită au dobîndit industriile producătoare de bunuri capitale. În 1978, metalurgia latino-americană a intrat în 10 ani de producție și din 1960. Modificînd structurile producției și, ca atare, ale exporturilor, industria lăzării a contribuit la stimularea legăturilor comerciale și de cooperare. Față de 1961, cînd producția de produse industriale a însemnat 23,4 milioane de tone de oțel, de cînd ori mai mult decît în 1960. O pondere sporită au dobîndit industriile producătoare de bunuri capitale. În 1978, metalurgia latino-americană a intrat în 10 ani de producție și din 1960. Modificînd structurile producției și, ca atare, ale exporturilor, industria lăzării a contribuit la stimularea legăturilor comerciale și de cooperare. Față de 1961, cînd producția de produse industriale a însemnat 23,4 milioane de tone de oțel, de cînd ori mai mult decît în 1960. O pondere sporită au dobîndit industriile producătoare de bunuri capitale. În 1978, metalurgia latino-americană a intrat în 10 ani de producție și din 1960. Modificînd structurile producției și, ca atare, ale exporturilor, industria lăzării a contribuit la stimularea legăturilor comerciale și de cooperare. Față de 1961, cînd producția de produse industriale a însemnat 23,4 milioane de tone de oțel, de cînd ori mai mult decît în 1960. O pondere sporită au dobîndit industriile producătoare de bunuri capitale. În 1978, metalurgia latino-americană a intrat în 10 ani de producție și din 1960. Modificînd structurile producției și, ca atare, ale exporturilor, industria lăzării a contribuit la stimularea legăturilor comerciale și de cooperare. Față de 1961, cînd producția de produse industriale a însemnat 23,4 milioane de tone de oțel, de cînd ori mai mult decît în 1960. O pondere sporită au dobîndit industriile producătoare de bunuri capitale. În 1978, metalurgia latino-americană a intrat în 10 ani de producție și din 1960. Modificînd structurile producției și, ca atare, ale exporturilor, industria lăzării a contribuit la stimularea legăturilor comerciale și de cooperare. Față de 1961, cînd producția de produse industriale a însemnat 23,4 milioane de tone de oțel, de cînd ori mai mult decît în 1960. O pondere sporită au dobîndit industriile producătoare de bunuri capitale. În 1978, metalurgia latino-americană a intrat în 10 ani de producție și din 1960. Modificînd structurile producției și, ca atare, ale exporturilor, industria lăzării a contribuit la stimularea legăturilor comerciale și de cooperare. Față de 1961, cînd producția de produse industriale a însemnat 23,4 milioane de tone de oțel, de cînd ori mai mult decît în 1960. O pondere sporită au dobîndit industriile producătoare de bunuri capitale. În 1978, metalurgia latino-americană a intrat în 10 ani de producție și din 1960. Modificînd structurile producției și, ca atare, ale exporturilor, industria lăzării a contribuit la stimularea legăturilor comerciale și de cooperare. Față de 1961, cînd producția de produse industriale a însemnat 23,4 milioane de tone de oțel, de cînd ori mai mult decît în 1960. O pondere sporită au dobîndit industriile producătoare de bunuri capitale. În 1978, metalurgia latino-americană a intrat în 10 ani de producție și din 1960. Modificînd structurile producției și, ca atare, ale exporturilor, industria lăzării a contribuit la stimularea legăturilor comerciale și de cooperare. Față de 1961, cînd producția de produse industriale a însemnat 23,4 milioane de tone de oțel, de cînd ori mai mult decît în 1960. O pondere sporită au dobîndit industriile producătoare de bunuri capitale. În 1978, metalurgia latino-americană a intrat în 10 ani de producție și din 1960. Modificînd structurile producției și, ca atare, ale exporturilor, industria lăzării a contribuit la stimularea legăturilor comerciale și de cooperare. Față de 1961, cînd producția de produse industriale a însemnat 23,4 milioane de tone de oțel, de cînd ori mai mult decît în 1960. O pondere sporită au dobîndit industriile producătoare de bunuri capitale. În 1978, metalurgia latino-americană a intrat în 10 ani de producție și din 1960. Modificînd structurile producției și, ca atare, ale exporturilor, industria lăzării a contribuit la stimularea legăturilor comerciale și de cooperare. Față de 1961, cînd producția de produse industriale a însemnat 23,4 milioane de tone de oțel, de cînd ori mai mult decît în 1960. O pondere sporită au dobîndit industriile producătoare de bunuri capitale. În 1978, metalurgia latino-americană a intrat în 10 ani de producție și din 1960. Modificînd structurile producției și, ca atare, ale exporturilor, industria lăzării a contribuit la stimularea legăturilor comerciale și de cooperare. Față de 1961, cînd producția de produse industriale a însemnat 23,4 milioane de tone de oțel, de cînd ori mai mult decît în 1960. O pondere sporită au dobîndit industriile producătoare de bunuri capitale. În 1978, metalurgia latino-americană a intrat în 10 ani de producție și din 1960. Modificînd structurile producției și, ca atare, ale exporturilor, industria lăzării a contribuit la stimularea legăturilor comerciale și de cooperare. Față de 1961, cînd producția de produse industriale a însemnat 23,4 milioane de tone de oțel, de cînd ori mai mult decît în 1960. O pondere sporită au dobîndit industriile producătoare de bunuri capitale. În 1978, metalurgia latino-americană a intrat în 10 ani de producție și din 1960. Modificînd structurile producției și, ca atare, ale exporturilor, industria lăzării a contribuit la stimularea legăturilor comerciale și de cooperare. Față de 1961, cînd producția de produse industriale a însemnat 23,4 milioane de tone de oțel, de cînd ori mai mult decît în 1960. O pondere sporită au dobîndit industriile producătoare de bunuri capitale. În 1978, metalurgia latino-americană a intrat în 10 ani de producție și din 1960. Modificînd structurile producției și, ca atare, ale exporturilor, industria lăzării a contribuit la stimularea legăturilor comerciale și de cooperare. Față de 1961, cînd producția de produse industriale a însemnat 23,4 milioane de tone de oțel, de cînd ori mai mult decît în 1960. O pondere sporită au dobîndit industriile producătoare de bunuri capitale. În 1978, metalurgia latino-americană a intrat în 10 ani de producție și din 1960. Modificînd structurile producției și, ca atare, ale exporturilor, industria lăzării a contribuit la stimularea legăturilor comerciale și de cooperare. Față de 1961, cînd producția de produse industriale a însemnat 23,4 milioane de tone de oțel, de cînd ori mai mult decît în 1960. O pondere sporită au dobîndit industriile producătoare de bunuri capitale. În 1978, metalurgia latino-americană a intrat în 10 ani de producție și din 1960. Modificînd structurile producției și, ca atare, ale exporturilor, industria lăzării a contribuit la stimularea legăturilor comerciale și de cooperare. Față de 1961, cînd producția de produse industriale a însemnat 23,4 milioane de tone de oțel, de cînd ori mai mult decît în 1960. O pondere sporită au dobîndit industriile producătoare de bunuri capitale. În 1978, metalurgia latino-americană a intrat în 10 ani de producție și din 1960. Modificînd structurile producției și, ca atare, ale exporturilor, industria lăzării a contribuit la stimularea legăturilor comerciale și de cooperare. Față de 1961, cînd producția de produse industriale a însemnat 23,4 milioane de tone de oțel, de cînd ori mai mult decît în 1960. O pondere sporită au dobîndit industriile producătoare de bunuri capitale. În